

رواية احببت طفلة الفصل الأول 1

فى منزل ندى

تشرق الشمس على وجه جميل وتصحى ندى بعد ما المنبه رن على الساعة ٦ تقوم من على السرير وتذهب الى الحمام وتأخذ شور وتذهب الى الدولاب تطلع بجامه وتذهب الى المطبخ وتقوم بعمل الفطار

سماح : انتى يا زفته عملتى الفطار ولا لسه

ندى : خلاص يا ابله سماح خلصت اهو

سماح :يلا خلصى ياختى ثريا زمانه تصحى علشان اول يوم ليها فى الجامعه النهارده اخلصى يلا

ندى بزعل لأن مردتش توديتها مدرسه :حاضر يا ابله

وبعد وقت على السفره

الأب : مين عامل الفطار الحلو دا

ندى ببتمامه : ا ا

سماح بمقاطعه : دى ثريا يا حبيبي صحيت بدرى عملت الفطار

ثريا بخبث:عادى يا ماما ما انا متعوده اقوم كل يوم بدرى اعلم الفطار

الأب :ربنا يحميكى يا بنتى

ندى بتمثل الضحك : فعلاً اكلك حلو يا ثريا تسلم ايدك

الأب : ايه يا ندى هى هتعمل وتتعب وانتى هتكلى

ندى بطيبه : اعلم ايه يعنى يا بابا

الأب بغضب :قومى ولما نخلص ابقى تعالى افطرى

ثريا بخبث:ايوا فعلاً انا تعبت فى الفطار النهارده ولازم امشى دلوقتى علشان تأخرت على الجامعه

ندى بعياط على حاله :دخلت اوضتها وفضلت تعيط ليه كدا يا ماما ليه سبتينى لوحدى ليه

مخدنيش معاكى

سماح :انتى يا زفته يلى اسمك ندى

ندى بخوف :نعم يا ابله سماح

سماح :يلا البيت عاوز تنضيف روقيه بسرعه يلا خلصى انتى لسه وقفه

ندى :حاضر وبدأت تنضيف فى البيت

.....

فى شريكة الجرحى

يدخل فهد بهيئته المعتاده وخوف الموظفين لأنه يحب على شئ على ما يرام وبعصبيه على المكتب

فهد للسكرتيرة:عاوز كل ملفات الصفقه الجديده تكون موجوده عندى حالا واول ما مراد يجى خليه يجى عندى يلا بره

سلمى السكرتيره بخوف:تمام يا فندم اى حاجه تانيه

فهد :لاء

وبعد وقت دخل مراد على فهد

مراد:صباح الخير

فهد بجديه :صباح النور عملت ايه فى الصفقه الجديده

مراد:كله تمام وان شاء الله احنا اللى هنكسب

فهد :تمام

مراد : ايه ياعم مبتضحكش ابدأ

فهد : مراد مش ناقصك

مراد : فهمت يا اخوه عاوز حاجه

فهد :على فين يا بيبه

مراد ومشاكسه: على شغلى طبعاً

فهد: اللى هو ايه بظبط

مراد: لالا فهمتى غلط على مكتبى يا صحبى

فهد: تمام

وخرج مراد وذهب الى مكتبه

.....

فى فيلا الجرحى

على: صباح الخير يا بابا

شريف: صباح النور

على: فين فهد معقول لسه مصحاش

شريف: فهد راح الشركه من بدرى النهارده علشان يمضى الصفقه الجديده

على: تمام انا هروح على الشركه علوز حاجه

شريف: سلامتک

وخرج على متجه اللى الشركه وليست شركة فهد

.....

فى منزل ندى

بعد ما خلصت على الشغل

ندى: ابله سماح كل حاجه خلصت الغدا كمان

سماح: طيب يلا غورى من قدامى روى اترزعى فى اى حته متقفيش كدا

ندى بزعل: حاضر واتجهت الى غرفتها

ندى: ليه يا رب انا بيحصل معايا كدا انا عملت ايه لدا مله يعنى و الدموع تملأ وجهها

.....

حل الليل فى شركة الجرحى

مراد بتعب : فهد بجد انا مش قادر كان يوم صعب تصبح على خير انا مرواح انت شكلك بتحب الشغل باى انا يا بوص

فهد : تمام استنى انا كمان خلاص الشغل اللى معايا استنى نروح سوا
مراد : ماشى يلا ونزلو الإثنين وكل منهم ركب سيرته واتجه الى بيته

.....

فى فيلا الجرحى

فهد : مساء الخير على اعمل جد

شريف : مساء النور يا بنى

فهد:ايه اللى مصحيك لخد دلوقتى

شريف: كنت قاعد لقيت الجو خلو قلت لما اقعد وملك منزلتش خالص النهارده

فهد بقلق :ملك ليه مالها

شريف:لاء كويسه بس زعلانه علشان انت متبعدهش معاها خالص

فهد تنهيدته:اعمل ايه الشغل واخذ كل وقتى اه صحيح فين بابا

شريف :ياه ابوك نام من بدرى ....فهد

فهد :نعم

شريف :انا كنت عوزك فى موضوع كدا

فهد بقلق:فى ايه انت تأمر فى حاجه ولا ايه

شريف:لاء بس انت تعرف ندى بنت عمك سوسن الله يرحمها

فهد :ندى لاء ليه مالها يعنى

شريف : ندى تبقى بنت عمك سوسن لما ماتت ابوها مرضاش يدهالى وفضلت معاه لخد

دلوقتی ومن فتره عرفت انه اتجوز وانا بصراحة هايف عليها هي عمرها ماشفتني واكيد ابوها عمره ما كلمها علينا لأن سوسن ماتت وهي بتوليدها وانا عاوز منك حاجه

فهد : هو الموضوع غريب بس ايه هي الحاجه

شريف بتوتر: انا عوزك تتجوز ندى

فهد بصدمه

رواية احببت طفلة الفصل الثاني 2

فهد بصدمه : انت بتقول ايه اتجوز وحده عمرى ما

شوفتها انا اسف يا جدى بس انا مش موافق

شريف :حتى لو قتلناك علشان خطرى انا البننت وحيده وانا عاوز اجبها جنبى باى طريقه وانا متأكد ان ابوها مبيعلمهاش كويس

فهد بتهيده:يجدى بس دا جواز انت فاهم بتقول ايه

شريف : صدقنى لو شفتها هتعجبك ها اقدر اقول مبروك

فهد باستسلام:تمام موافق بس هي عندها كام سنه على كدا

شريف بخوف :مش عارف بس تقريباً ١٦ ١٧

فهد بعصبيه : جدى دى طفله انت واعى للى بتقوله دا

شريف :انا عارف بس لو ليا خاطر عندك يا بنى اتجوز ندى اعتبرها وصية بعد مموت

فهد فام باس راسه :بعد الشر عليك يا حج وبعدين مش بعد متشيل عيالى ولا ايه

شريف بفرحه :قام حضن فهد انا هاخذ معاد من ابوه واقولك

فهد :تمام يلا تصبح على خير

شريف : وانت من اهله

.....

فى بيت ندى

ندى بعد ما الكل اتعشى راحت المطبخ علشان تغسل الموعين

احمد الفون رن :الو ازيك يا حج شريف

شريف : احمد جهز نفسك بكرا انا وفهد وعلى جين نطلب ايد ندى لفهد

احمد بفرحه :بجد احنا نطول يا حج تنورونا فى اى وقت

شريف بغضب انه حتى معتردش وقالى سوبونى اسألها :بكرا الساعه ٦

احمد:تمام تنورونا وفقل معاه

سماح :ايه سبب الفرحة دى

احمد:هتعرفى الوقتى بت يا ندى انتى يا بت

ندى:نعم يا بابا فى ايه

احمد :فهد الجرحى جاي يتقدملك بكرا

قريا وسماح بفرحه انه هتسيب البيت :بجد

ندى بصدمة :بابا بس انا لسه صغيره ومش عوزه اتجوز

ثرىا :انتى تطولى فهد الجرحى دا اكبر رجل اعمال فى الشرق الأوسط كله

ندى بدموع:بس انا مش عوزه اتجوز

احمد:قرب منها وضربها بالقلم انتى بنت قلة الأدب

ومتربتيش وهتجوزيه يعنى هتجوزيه ورجلك فوق رقبتك

ندى بعياط:لاء مش هتجوزه يا بابا

احمد:نزل فيها ضرب وهى بتصرخ وبتصوت وسماح وثرىا مبسطين

ندى :ااااااه كفايه حرام عليك

ويعد وقت بعد عنها وهى دخلت اوضتها وفضلت تعيط وبعدين نامت

.....

فى الصباحتشرق الشمس على فهد يتنهدهوىقوم من السرير ويدخل يا خد شور ويلبس بدلته
ويكون فى قمة الإثارة والجمال ويخرج من غرفته الى اخته

فهد :ملك ممكن ادخل

ملك جالسه على السرير تضم ركبته الى صدره :لاء انا ز علانه منك ومش هكلمك ابداً
فهد فتح الباب واخذها فى حضنه :حبيبتي عارف انك ز علانه منى بس والله غصب عنى كنت
مشغول الفتره دى ماتز عليش بقى

ملك بضحك :انا اصلاً مش ز علانه بس ممكن تودينى مشوار بليل

فهد افنكر كتب الكتاب :شوفى انا النهارده هكتب كتابى

ملك بصدمه :

رواية احببت طفلة الفصل الثالث 3

ملك بصدمه :ايه كتب كتابك على مين

فهد بتنهيده:قص لها كل الحكايه وانا مطر ان اتجوزها علشان جدو

ملك :يعنى انا عندى بنت عمه اسمها ندى اللى هيا هتكون مراتك صح

فهد :صح

ملك بطيبه:طيب بس انا هاجي معاكو ساعه كتب الكتاب ماشى

فهد :طبعاً يت ملوكه هتيجى بس لازم امشى علشان متأخرش ولسه هقول لبابا

ملك :ماشى يلا باى

وسبها ونزل

.....

فى بيت ندى

كانت نيمه من كتر وجع جسمها وضرب ابوها ودموعه نزله منها زى الشلال واخيراً قامت
وراحت اخدت شور ولبست بجامه وطلعت بره عملت فطار

سماح :صباح الخير ياختى

ندى بتعب :صباح النور

سماح بأمر:يلا اعملى فطار ونضفى البيت قبل ما الناس تيجى

ندى بتعب شديد من جسمها :حاضر

وبعد وقت خلصت عمائل الفطار

ندى :ياجماعه الفطار جاهز يلا

الكل فاء واكلو

احمد :عارف لو شفت منك غلظه النهارده يكون اخر يوم فى عمرك انتى فهمه

ندى بخوف :حاضر

وبدأت فى ترتيب البيت

.....

فى شركه على الجرحى

فهد للسكرتيرة:على بيه جوه

السكرتيره:ايوا جوا يا فهد بيه

فهد :دخل

على :كويس انك فكرنى

فهد:وانا اقدر انساك عامل ايه

على :بخي يا حبيبي انت عامل ايه

فهد :انا هكتب كتابى النهارده وعوزك تكون معايا وانا وجدى

على بصدمه :ايه كتب كتاب مين

فهد بجديه :انا يا بابا وقص له كل الحكاياه بس هو دا الموضوع

على :بدان انت عاوز كدا ربنا معاك يا بنى

فهد حضن ابوه : تمام هنروح النهارده الساعة ٦

على :تمام هكون جاهز

فهد :تمام عاوز حاجه علشان عندى شغل كتير

على : اه عملت ايه فى الصفقه الجديدة دى

فهد : ابنك عمره حرجك

على :الصراحه لاء

فهد :تمام اوى كدا الصفقه لصالحنا ودا شئ طبيعى سلام بقى اصل مستعجل

على :سلام يا عريس

.....

عند ندى

ندى خلصت شغل والساعه بقت ٥

سماح :اخلى يا ختى البسى الناس زمانهم جاين

ندى بخوف :حاضر هلبس اهو

وفعلاً دخلت لبست درس اسود شفاف من الكم ومن عند الرجلين وجزمه بيضه وسابت شعرها
وبدن ميكب

وايجة الساعة ٦ وصل فهد واهله وملك اللى هتموت وتشوف ندى

شريف :امال فين العروسه

سماح :ثانيه وهتكون جاهزه

سماح دخلت على ندى لقتها سرحانه سماح:يلا ياختى الناس بره اخلى يلا علشان تغورى
من هنا بقى ونرتاح

ندى والدموع مكونه فى عينيه :حاضر يلا وطلعوا الإثنين

فهد اول ماشفها رغم انها صغيره بس جسمها حلو

فهد فى نفسه : اوبا الجمال دا كله كان فين

مراد الى قاعد مستغرب من الحوازه :فهد فهد فهد

وفهد سرحان مع ندى

مراد:احم احم

فهد :عايز ايه

مراد:ايه يا عم انت فين

شريف :نتكلم فى الموضوع وبعد وقت

المأذون :بارك الله لكم وبارك كليكم وجمع بينكم فى خير

ندى :فأت من شردها على ملك اللى بتبصلها

ملك :ندى انا ملك اخت فهد

ندى ببتسامه : وانا ندى

ملك :ممکن نبقى اصحاب

ندى ببتسامه لأنها معندهاش اصحاب :طلعا وحضنو بعض

وبعد وقت سلمت عليهم كلهم

فهد :مش يلا

ندى بتوتر: يلا فين

فهد بعصبيه :والله هيكون فين على البيت

ندى :ماشى

ومشو هما وبعدهم العيله وبعدين وصلو البيت

فهد :شوفى بقى يا بطه انتى هنا مش مجرد خدامه تمام وانا مكنتش راضى على الجوازه دى بس حدى لأمر خاصه اسمعى هتنامى معايا فى نفس الأوضه علشان العيله بس انتى ولا اى

حاجه بنسبالی تمام قدام العيله احنا زى اى واحد ومراته غير كدا هتزعلى منى اووى تمام
وسابه ومشى

ندى ودموعها على وشها :يعنى اليوم اللي كنت بحلم بيه يكون كدا عادى كنتى متوقعه ايه يعنى
ما هو انا جسد بلا روح وبعدين قاعدت عاى الارض تعيط بس انا مقدرش استحمل اقدر من
كدا بجد انا تعبت اعمل ايه يارررررب وقامت راحت على الأوضه واول ما دخلت الأوضه
صوت بصوت على

ندى بصدمه :

رواية احببت طفلة الفصل الرابع 4

ندى اول ما دخلت الأوضه صوتت

فهد كان قالع التيشرت :ايه فى ايه بتصوتى ليه

ندى بتوتر:اصل اصل انت

فهد قرب منها وهى اتوترت اكثر :اصل ايه ها

ندى بخوف:هو انت بتقرب ليه

فهد بخبث :عدى النهارده دخلتنا المفروض صح

ندى بخوف: وايه يعنى مش مشكله

فهد بضحك على برائتها :تمام انا كنت قاعد فى اوضتى انتى اللى جيتى برجلك عندى اعمل
ايه

ندى بتوتر:متعملش حاجه

فهد بخبث :ازاى بس

ندى :زى الناس

فهد :خلاص ماشى هسكت بس ادخلى غيرى

ندى :حاضر ودخلت غيرت بجامه سوده وعملت شعرها ديل حسان وفضلت تتفرج على
البلكونه

فهد :انتى

ندى :ن ن نعم

فهد :انا جعان انزلى هاتلى اكل بسرعه

ندى بخوف : بس انا معرفش حاجه هنا

فهد بعصبيه :لاء لازم تعرفى يا بطه ويلا انزلى خلصى

ندى بخوف من عصبيته :حا حاضر وفعلاً نزلت وبعد وقت طلعت بصنية اكل

ندى :اتفضل الأكل اهو اللي حضرتك طلبته

فهد بأمر :حطيه على الطرييزه

ندى :حطيته وايجة تمشى

فهد :اعدى كلى

ندى بإجراج :لاء شكرا انا مش جعانه

فهد فهم احراجها :بس انا مش باخد رأيك انا بأمرك اعدى

ندى بخوف من نبرته :اعدت وبدأو يكلو وبعد وقت العيله وصلت وطلع كل واحد هههم على
اوضته

.....

عند مراد

مراد مان ماشى مروح على بيته

لمح شباب بيتهمو على بنت مراد نزل بسرعه من العربيه وجرى عليه

مراد :ايه يا باشا ما تهذا منك ليه

واخذ من الشباب :ايه يا عم احنا لقناها قبلك

مراد: تمام يلا بقى من هنا

واحد تانى من الشباب :طيب يلا انت اللى نن هنا

مراد بعصبيه: شد البننت وراه مبداء ضرب فيهم وكلهم وبعدين الباقي جريو

مراد بعصبيه: انتى ايه اللى ممشيكي لوحدك دلوقتى

البننت بخوف: انا انا

مراد: اه انتى منهم

البننت بعصبيه: من مين لو سمحت قبل ما تهين الناس افهم ايه اللى وصلها لهننا مش يمكن لو بيدي مكنتش خرجت من بيتى اصلاً

مراد: انا اسف بس انتى مالك ايه اللى وصلك لكدا

البننت: عادى هى جت عليك يعنى انا خلاص اتعودت على كدا

مراد حس باحساس غريب: انتى اسمك ايه

البننت: اسمى نور

ملحوظه نور فى رابعه كليه هندسه طويله شعر بنى عيون عسلى بشره قمحاوي

مراد: اسمك جميل وانتى اجمل معاكى مراد الألفى

نور: اتشرفت بحضرتك نور لمحت خيال حد بيراقبها

نور بتوتر: بس انا لازم امشى دلوقتى حالياً

مراد حس انه بتتهرب من حاجه: مراد طيب هتروحي فين

نور: مش عرفه بس انا لازم امشى

مراد: تمام تعالى معايا

نور معندهاش مكان تروح ليه: بصت لمراد

مراد: متخفيش انا ممكن احميكي تعالى

نور: راحت مع مراد وهربت من الناس اللى ما نت لحقاها

مجهول ١: ركبت عربيه وميشت فيها يا بيه

مجهول ٢: عرفت عربيه مين

مجهول ١: ملحقتش

مجهول ٢: غبي متجيش غير ونور معاك والى متجيش احسن

مجهول ١: حاضر يا بيه

.....

فى فيلا الجرحى فى اوضة فهد وندى

ندى: انا هنام فين

فهد: على السرير

ندى: وانت

فهد: كمان على السرير

ندى بخوف: ازاي

فهد بعصبيه: زى الناس اصل محدش اقلك انى جوزك ومتخفيش انا لو عايز اقبلك هقربلك
غصب عنك فهمه يلا روحى نامى

ندى: راحت نامت على السرير والنوم غلبها وبعد وقت فهد خلص الشغل بتاعه وراح نام
واخذها فى حضنه ونام

.....

اشرقت الشمس فى سماء القاهره لتعلن يوم جديد على ابطالنا استيقظ فهد الذى وجد ندى بين
احضانه ابتسم ابتسامه خفيفه وقام اخذ شور ولبس بدلته سودا وقميص ابيض وساعه ورش
برفانه الذى يحبه ونظر على ندى لقاء نيمه

فهد ببتسامه: دى لسه نيمه وسابها ونزل ركب سيارته الفاخمه واتجه الى شركته

.....

فى فيلا مراد الألفى

استيقظ مراد واخذ شور ولبس بدلته الزرقاء و ساعته ورش برفانه وخرج من غرفته خبط
على غرفة نور

مراد: انسه نور .. انسه نور فتح مراد الباب وكانت الصدمة ؟

رواية احببت طفلة الفصل الخامس 5

مراد بصدمة :لقى نور مغمى عليها على الأرض جري عليها

مراد:نور نور نور اصحى

نور :..

مراد :شالها وركبها العربيه على المقعد اللي ورا وراح على المشفى وصل مراد

مراد بز عيق:انتو يا عالم يلى جو معايا حاله

المررضه:تمام يا مراد باشا وراح دخلها الأوضه

المررضه:اسفه بس حضرتك لازم تخرج برا

مراد بخوف:تمام

.....

عند مراد وندى

استيقظت ندى من سريرها بصت على السرير ملقيتش فهد

ندى :كويس انه مشى لأن معنديش قلب للكلام معاه واهاناته

واتجهت الى المرحاض اخدت شور وطلعت لبست بجامه ونزلت تحت

ندى :راحت المطبخ لقت دادة سميحه

داده سميحه :عوزه حاجه يا هانم ندى بيتسامه: هانم ايه يا دادة انا اسمى ندى

داده سميحه :طيب يا بنتى اعملك فطار

ندى :شكراً يا دادة انا هعمل

سميحه بيتسامه:شكلك طيبه يا ندى

ندى:حبيبتى يا دادة يلا قولى انتى بتعلمى ايه

سميحه :انا بعمل الغدا قبل ما فهد بيه يرجع

ندى :ماشى يلا خلىنى اعمل معاكى

سميحه:لاء مينفعش انتى اعدى جوا وانا هعمل علشان فهد بيه ميز علش يا بنتى

ندى:وفهد ماله انا اللى عاوز اطبخ معاكى محدش غصبنى

سميحه باستسلام:خلاص قطعى الخضار انتى وفعلاً بدؤه فى عمل الغدا

.....

فى المشفى

الدكتور طلح

مراد راح جرى عليه :ها يا دكتور اخباره ايه ايه سبب الإغماء دا

الدكتور:اطمن يا مراد بيه دا سبب قلة اكل وسبب صدمة حصللها وكمان جسمها ضعيف جداً محتاجه تغذية

مراد:تمام يا دكتور شكراً ممكن ادخلها

الدكتور:طبعاً اتفضل

دخل مراد على نور

مراد:حمدالله على السلامه افهم الهانم مبتكلش ليه

نور :انا اسفه بجد عرفه ان عملتلك مشاكل بس اول مطلع من هنا همشى علطول

مراد بعصبيه مش عارف ايه سببها:انتى مش هتمشى من هنا غير لما اعرف ايه حكايتهك تمام

نور بخوف:تمام هحكىلك

فلالالالاش

نور رجعت من الجامعه لقت ابوها جايب مأذون

نور بخوف:بابا فى ايه من الناس دول

الأب بعصبيه:علشان النهاردة كتب كتابك يلا علشان هنكتبه دلوقتى

نور بصدمة وخوف:بابا

رواية احببت طفلة الفصل السادس 6

عند مراد وصل الشركه طلع دخل على فهد

مراد بخبت:ايه الأخبار يا عريس طمنى

فهد بعصبيه:مسك ملف وحذفه فيه مراد مش ناقصاك

مراد ومشاكسه:ايه ياعم مش واجب نظمن وغير الموضوع على طول اه الصفقه اللي من
تركيا جاي الأسبوع الجاي وهنمضى العقد فى شرم الشيخ

فهد:تمام ورق الصفقه جاهز

سلمى بدلع:ايوا يا فهد باشا

فهد بجديه:سلمى مالك اتعدلى

سلمى بخوف:تمام يا فهد بيه ورق الصفقه جاهز

فهد:تمام برا

سلمى طلعت جرى

مراد:رزقك كثير يا عريس

فهد:مراد اطلع برا لأن مش عارف اضربك فين

طلع مراد على مكتبه وهو بيضحك

.....

فى فيلا الجرحى

شريف:يا سميحه هاتيلى قهوه

ندى:خلاص يا دادة كملى وانا هعمل القهوه

سميحه:ماشى يا ست البنات

ندى:عملت القهوه وراحت على غرفه المكتب خبطت

شريف: ادخل

ندى: اونكل شريف انا عملت القهوه

شريف: الله حبيب جدو اللي عمله القهوه بنفسها تعالى اعدى

ندى: راحت حطت القهوه وايجت تطلع

شريف: ندى تعالى خلينا نتكلم شويه

ندى بيتسامه: قعدت

شريف: قوليلي فهد عامل معاكى ايه

ندى بكذب: فهد الحمدالله كويس جداً معايا والههم انه بيحبني

شريف فهم كذبها: شوفى يا بنتى فهد اللي مر بيه فى حياته مش قليل والمفروض انك مراته
يعنى انتى اللي فى ايدك تغيره عارف ان سنك صغير وبالنسبه لفهد طفله بس تقدرى تغيره

ندى بتوتر: هو ايه اللي مر بيه فى حياته

شريف: فهد شاف امه وهى بتموت قدام عينه شوفى بقى طفل عمره ٤ سنين يشوف امه بتموت
قدامه ومش عارف يعمل ايه

ندى: مش فهمه ازاي ماتت قدام عينه

شريف بتنهيده: فهد كان عنده ٤ سنين كانوا فى بيت فى الجبل هو وامه وابوه اجازه على نزل
وسابهم لوحدهم وبعدين الجرس ضرب راحه ناديه ام فهد فتحت راحو ناس دخلو عليهم
مسكوها وفضلو يضربو فيها وفهد كان مستخبي وشاف امه بتموت ادامة ومن يومه وهو
عنده صدمه واى حد قدامه سهل انه يقتله ولما بقى عنده ١٨ سنه بدء يشتغل وهو اللي اسس
كل شركات الجرحى لوحده وبقى كل وقته فى الشغل وبس ودى حكايته

ندى: ياه على راي اللي بيقولها اللي يشوف مصايب الناس تهون عليه مصبته بس دا مر بتعب
وحزين كتير اوى كفايه ان يشوف امه بتموت قدامه ومتحمل كل دا طيب انا ابويا حتى سيرة
امى مبيجبهاش قدامى ولا حتى اعرف مين اهلى

شريف لسه هيتكلم: الباب خبط

فهد: شريف ادخل

شريف:ادخل يا فهد

فهد دخل شاف ندى قعده ببيجامه اتعصب جداً

فهد بص لندى :معلش يا جدى محتاج مراتى شويه

وشدها من ايدها واخذها على غرفتهم

فهد مسكها من ايدها وزقه فى الغرفه وقفل الباب

ندى بخوف:فى ايه انا معملتش حاجه وربنا

فهد بعصبيه: وهو مقرب منها انتى ازاي تنزلى ببيجامه تحت هاللى ردى

ندى بخوف :وهى فيها ايه عادى هو مين اللى تحت دا جدك وداده سميحه والخدم

فهد بصوت عالى: وانتى تنزلى كدا ليه من قلة الهدوم اللى عندك تنزلى ببيجامه ليه مجوزه

سوسن

ندى بخوف شديد من نبرة صوته:اسفه مش هتتكرر وربنا

فهد :وهو انا اخدت ايه بأسفك يا بطه

ندى:بجد اسفه وبعدين انت زعلان ليه انت مش قلنتى انتى هنا زيك زى الخدم ولا انا غلطانه

فهد بعصبيه من كلامها:شدها وقبلها قبلة شغف وحب وغضب وبعد عنها لتتلقى انفاسها وسبها

ونزل لتحت

ندى بصدمه :حطه ايدها على شفايفها اللى بتجيب دم من شدة القبلة واحد وقح وقليل الأدب

ودخلت اخدت دش

وفهد ايجة لقالها فى الحمام قعد على الكنبه اللى فى غرفته وفضل يشتغل على الاب توب

ندى :اه انا نسيت هدومى اكيد لسه تحت مطلعش اه هو ليه عين يطلع ولفت فطه حولين جسمها

وظلعت واول ماشافته راحت تجرى على الحمام

فهد مسكها من ايدها وحط ايده على وسطها:ايه مكسوفه منى

ندى بتور:س ب ن ي سبنى

فهد:مالك بتقطعى ليه من شويه كنتى جريئه

ندى :لو سمحت ابعده

فهد:هبعده بشرط

ندى :ايه

فهد حط ايده على خده :يوسه صغيره

ندى تبرق عنيه :على فكرة انت قليل الأدب

فهد بخبث:خلاص هلينا مدا انا عنى مبسوط وبعدين دى مش قله ادب عيزه تشوفى قلة الأدب
على اصولها اطلبى بس

ندى :ابعده لو سمحت ومش ابوس حد

فهد بخبث اكبر:خلاص ابوس انا

ندى بتوتر:ها لاء خلاص وراحت طبعت قبله رقيقه على خده

فهد :حس بإحساس غريب

وندى جريت على الحمام تاخذ نفسها

فهد راح قعد على الكنبه وكمل شغل

.....

مراد رجع البيت وطلع فتح الباب ودخل البيت لقي نور مرميه على الأرض بتعيط ومضروبة

مراد بلهفه:نور قومى مين عمل فيكى كدا

نور:ب ا ب ا

مراد:راح شالها وحطها على السرير وطلب دكتوراه وبعد وقت خرجت الدكتور

مراد:دكتوراه هي عمله ايه

الدكتوراه :فى شوية كدمات اثر الضرب وحضرتك لازم تعمل محضر تعنيف

مراد :تمام شكراً يا دكتوراه وحاسبها ودخل المطبخ على شوربه ودخل على نور

مراد:نور ادخل

نور: اتفضل

مراد دخل: يلا يا شطره علشان تكلى

نور: انا عوزه اقولك حاجه

مراد: كلى وبعدين قولى

نور: لاء لازم اقول

مواد: تمام قولى فى ايه

نور: انا موافقه انى اتجوزك

مراد بستغراب: تمام بكرة نكتب الكتاب بس مين اللى عمل فيكى كدا

نور: ...

مراد بصدمه: ميبيبين!

رواية احببت طفلة الفصل السابع 7

مراد بصدمه: ابوكى

نور بدموع: ابوا

مراد باستغراب: بس ليه ضربك وسابك وهو اصلاً عاوز يلقي علشان يجوزك لتاجر المخدرات

نور: هقولك

فلالالالاش

نور فتحت الباب

نور بصدمة: بابا

الأب: بقى يا ...تسيبى الراجل اللى عاوز يتجوزك ويستتك وتروحي تهربي انا هوريكى ونزل ضرب فيها

نور بدموع: دا دا جوزززززي

الأب بصدمة: بطل ضرب فيها ايه جوزك اتجوزتى امتى ومين اللى اتجوزتیه

ندی :طیب انا عوزه شکلاته

فهد بضحك على طفولتها :شکلاته بس الوقت متأخر هتکلی دلوقتی هتتخنی

ندی بزعل طفولی :لاء متخفش مش هخلیک تشلنی کتیر

فهد بخبث:لو عوزانی اشیلک انا جاهز وبيقرب منها

ندی بتوتر:انت بتقرب کدا لیه

فهد بهستریا حطت راسه على جنبه :انتي حلو اووی یا ندى ورحتك جميله جداً مش عارف لما شفتك ايه جرای بكون عوز انتقم منك علشان خلنتی افكر فيكى و يرجع بقول ملهاش ذنب اعمل ايه

ندی بتوتر:فهد انت بتحبنی

فهد:مش عارف بس انا بحب قريك منى وبحب كل حاجه فيكى دا اسمه ايه

ندی بفرحه :اسمه حب وتلف يدها بين عنقه

فهد:ايوا انا بحبك ومش عاوز حاجه غير انى اكون جنبك وانتى جنبى ويقبلها قبله حب

ندی :وتتجاوب معه انا بحبك يا فهدى

فهد:مش عارف انا بعمل ايه بس انا بموت فيكى بجد وقضى ليلة من اجمال الیالی

.....

فی فیلا مراد الألفی

مراد :دادا احلام یا داده

احلام:تعالی یابنی

مراد:تعالی یا نور ادخلی

نور بتوتر :ازیک یا داده

احلام :ازیک یا بنتی

مراد:داده دی نور مراتی

احلام بفرحه:الف مبروك يابنى اخيراً شوفت اليوم اللي اتجوزت فيه يا مراد

مراد:طيب هاخذ مراتى ونام بقى لأن الوقت اتاخر

احلام:تصبحو على خير

نور بطيبه:وانتى من اهله يا دادة

وظلعو على غرقتهم

نور :انا هنام فين

مراد:هنا فى الأوضه

نور:وانت

مراد:برضو فى الأوضه

نور :نعععم

مراد :اسمعى انا مفهمهم انك مراتى استحملى لبكرا لحد منروح نكتب الكتاب تمام

نور:طيب روح نام على الكنبه

مراد:مبعرفش انام على كنب انا هنام على سريرى

نور:يعنى انا اللي هنام على الكنبه

مراد بخبث:والله عوزه تنامى جنبى انا بالنسبالى عادى هنام مؤدب

نور:سابتته وراحت على الحمام

مراد راح وقف فى البلكونه يفكر:طيب هقول لفهد ازاي ان شادى السيوفى عايش معقول لخد

دلوقتى مش مصدق ان اللي قتل ام فهد لسه عايش 😞

رواية احببت طفلة الفصل الثامن 8

فى فيلا الجرحى

استيقظ فهد ووجد ندى تنام بين احضانه ابتسم وضمها اكثر له ختى كادت ان تدخل بين

ضلوعه

فهد: امتى حبيتك امتى بقتي بتوحشيني كدا ختى وانتى معايا وبين ايديا وجلس ينظر اليها بحب
ويحفظ ملامحها

ندى: صباح الخير

فهد: صبحيه مباركه يا عروسه

ندى بكسوف: غطت وشها

فهد بخبث: ايه اتكسفتى من ايه بقول حاجه غلط

ندى: اسكت بقى

فهد: بس الصباح الجديد بنا مش كدا

ندى بخوف: امال ازاي

فهد تنهد وقبلها قبة حب

فهد: هيكون كدا يا قلبى

ندى بتوتر: انت قليل الأدب اوى

فهد: انتى لسه شوقتي قلة ادب وذهب الى المرحاض اخذ شور وذهب الى ندى

فهد: ندى قومي انت نمتى تانى ولا ايه

ندى بدموع: لاء بس رجلى بتوجعني ومش عرفه ليه امبارح كانت كويسه

فهد: خلاص بطلى عياط ودخلت خدى شور على ما اجيب كريم نحطه عليها

ندى بطفوله: حاضر وانا جعانه اوووى

فهد: حاضر وننزل ناطر سوا

ندى بفرحه: بجد يا فهدى

فهد: بقى على اخر الزمن فهد الجرحى يتقاله فهدى

ندى بضحك: خلاص بقى يا فهدى

وايجت تقوم لقت دم على السرير

ندى بصويت كاد اللي فى الأسفل سمعو:دم دم دم انت عملت فيا ايه يا متوحش

فهد بضحك على طفولتها:تعالى متخفيش

ندى بطفوله:الدم دا من ايه يا فهدى

فهد بخبث:لما اجى بليل هقولك

ندى ذهب الى المرحاض وفهد بدل الملايه

ندى :خلصت يلا ننزل ناكل بقى

فهد :مسك ايدها ونزلو

فهد :صباح الخير جميعاً

الكل :صباح النور

مالك بخبث: ندى كنتى بتصوتى ليه ها

ندى بطيبه :اصل صحيت لقيت د

فهد بمقاطعه:لقت صرصار فى الحمام فخافت وبيبص لندى

وندى مستغربه

ندى بهمس:انت بتكذب ليه يا فهدى

فهد:لو مسكتك هقتلك

ندى:ليه انا عملت ايه

فهد :اخذها وراح غرفت المكتب والمل بيضحك عليهم

فى غرفة المكتب

ندى:فهد انت جيبني هنا ليه انا جعانه

فهد بعصبيه :جعانه صح

ندى:اه جعانه اوووى

فهد:ندى اعدى شويه بس

ندى :حاضر وقعدت على الكرسي وفهد قدامها

فهد:انا مش عارف ابدأ ازاي بس شوفى

ندى:نعم

فهد:اللى حصل دا ميتقلش لحد مها كان مين تمام

ندى :اه موضوع الدم بس ليه انا كنت هقول لملك

فهد:يا حبيبتي ولا لملك ولا لأى حد تمام وان لما اجى هفهمك ماشى

ندى ببتسامه :حاضر يلا بقى اصل جعانه

فهد ببتسامه:يلا وخرجو

ملك:فهد قلت الكلمه السر لمراتك يلا بقى علشان تكلو

شريف بجديه:ملك

ملك:حاضر وقعدو الكل يكلو وبعد فتره

فهد:يلا سلام انا رايح الشركه وبيوجه كلامه لندى الاى مندمجه مع ملك اووى

فهد :احم احم انا رايح الشركه

ندى ولا هيا هنا

شريف:انا بقول روح كفايه كسوف اكثر من كذا قدمنا وايجه يمشى

ندى:فهد رايح فين

فهد بعصبية:والله انا بقالى ساعه بقول انا رايح الشركه وانتى ولا هنا

ندى بدموع:اسفه بس ملك كانت بتكلمنى على الدراسه وانا اندمجت

فهد:اه هتكلملى المدرسه من الأسبوع الجاي

ندى بفرحه:راحت حضنت فهد قدام الكل

على :احم احم فهد احنا هنا

ندى بكسوف:اسفه بجد

فهد:واحد ومراته ايه اللي مدخلكو

بدء الكل يمشى اللي ملك

فهد:ملوكه ندى معاكى ايه عوزك تفهميها كل حاجه عن المدرسه تمام

ملك:حاضر من عيني انا اطول اعد معاه

ندى :راحت حضنة ملك

وفهد اللي هيموت من الغيره رغم انه اخته بس ميسمحش لحد يحضن معشوقته الصغيره غيره

فهد بغيره:ايه هتفضلو حضنين بعض كذا كتير

ندى اللي فهمت فهد وبعدت عن ملك وودعت فهد وذهب الى ملك

.....

عند مراد

كان واقف بيلبس الساعه قدام المرايه

نور:صباح الخير

مراد بجديه:جهزى نفسك علشان هنروح نكتب الكتاب انهارده وهيكون معانا فهد صحبى

ومراته

نور بزعل على حالها:حاضر وقامت دخلت الحمام

وهو ذهب الى الشركه نزل بكل كبرياء وفخر وذهب الى مكتب فهد

مراد:فهد عوزك

فهد:عايز ايه

مراد بجديه :كتب كتابى النهارده

فهد بصدمه:خير يا حبيبي كتب كتاب مين وعلى مين

مراد اجهز انت والمدام على الساعة ٧ علشان نكتب الكتاب وخرج من المكتب
فهد:دا رمى الكلام كدا ومشى وبعدين ضحك كويس انه هيتجوز ويتعدل حاله ورجع كمل شغل

.....

فى منطقه فى الجبل

مجهول ١:نور مع مراد الألفى ياباشا

مجهول ٢:مراد الألفى

مجهول ١ بتوتر:وهو تبع فهد الجرحى

مجهول ٢:فهد الجرحى حلو اوى العب هيلو

مجهول ١:فهد الجرحى اتجوز من شهر

مجهول ٢:مراته خلال يومين تكون عندى فى المخزن

مجهول ١:انت تأمر يا باشا

شادى السيوفى :تمام اووى كدا يا فهد بقالى ١٥ سنه عايش هنا وخايف من فهد ايجه اليوم اللى
هياخاف منى فهد الجرحى وضحك بصوت عالى ضحكت شر

.....

فى فيلا الجرحى

الكل قاعد بيضحك على زكريات فهد وملك

ملك :ندى تعالى نعد فى الجنينه بره نشم هواه

ندى:تمام يلا

ملك وندى خرجو

ملك :احكيلى بقى ايه اخبارك مع فهد

ندى :كويسه الحمدالله اوقات بحسه طيب واوقات بحسه شرير غامض مبيهموش حد بس اوقات
بحسه انه طفل وببيدور على حضن امه بشوف نفسى فى فهد بجد يا ملك

ملك: تعرفى انك اول وحده فهد يتعامل معاه من جنس حواه دا كله

ندى: ازای مش فهمه

ملك: طول حياته بيكره الستات وعمره ماتعامل مع حد غيرى وعمره ما بيضعف قدام حد حتى لو الحد دا منه استحملي وببكد انتى تغيريه

ندى: يلا ربنا يقدرنى وتلفونها رن وكان فهد

ندى: الو فهدى

فهد: حبيبى فهدك جهزى نفسك علشان هنروح كتب كتاب مراد وقولى لملك كمان

ندى: حاضر هتيجى امتى وحشتنى

فهد: ندى متكلميش كدا علشان مسبش الشغل واجي تمام يا روحى

ندى: بضحك: تمام يا روحى

فهد: يلا باى علشان تلحقى اه على الساعة ٦ ونص تكونو جهزتو

ندى: تمام

ندى: ملك ملك

ملك: نعم فى ايه

ندى: فهد كلمنى بيقول جهزى نفسك انتى وملك علشان هنروح كتب كتاب مراد

ملك بصدمة: ميبين !!

رواية احببت طفلة الفصل التاسع 9

ملك بصدمة: ميبين

ندى باستغراب: مراد صاحب فهد

ملك بزعل: اه مراد

ندى: اه بس معنديش فستان حلو

ملك تمثل الفرحة: تمام يا ندى خلىنا نروح المول نشترى فساتين جديده

ندى :بجد يلا هروح البس وانزل نروح نشترى الفساتين والإثنين طلّعوا يلبسو وملك على وشة الصدمه والزعل على حب حياتها اللي خلاص هيتجوز ويسبها وكانت الدموع هتنزل من عينيها بس هي مسكت نفسها

ملك :بس خلاص ربنا يهنيه وانا علشان بحبه أتمنى ليه السعاده وادوس على قلبى علشان خطرته ولازم اقوى علشان اتعدى المرحلة دى مع نفسى ولبست ونزلت تستنى ندى

ندى:ها اتاخرت سورى بجد ركبو مع السواق وراحو على المول

.....

عند مراد

مراد :قاعد بيفكر فى شادى السيوفى ويقول لفهد ازاي ان اللى سبب موت امه عايش ما متمش زى ما على ابوه قاله

مراد بحيرة:طيب ايه عمى هلى كذب على فهد وقال انه مات الواحد معدش عارف يعمل ايه بس انا لازم اقول لفهد مينفعش اخبى عليه وقام راح على مكتب فهد خبط

فهد :ادخل

مراد:فهد لازم تعرف حاجه مهمه جداً

فهد بقلق:فى ايه

مراد:شادى السيوفى عايش

فهد الدموع والعصبيه والدم غلى فى عروقه :مين شادى السيوفى اللى حرمنى من امى

مراد:فهد احنا لازم نحل الموضوع دا فى الهدوء علشان الشرطه

فهد بعصبيه:اه قصدك الشرطه اللى بتاخذ حق امى من ١٥ سنه ودا عايش بياكل وبيشرب صح انا لا يهمنى شرطه ولا غيرها بنفس الطريقه اللى موت فيها امى قدام عينى هيموت اضعافه ويا انا يا شادى السيوفى

مراد :فهد متخلنيش اندم انى قلتك او عى تتهور فاهم وانا معاك عمرو جاي النهارده علشان كتب الكتاب

فهد:تمام جاي من كندا

مراد:ايوا جاي نهائي

معلومه عمر الاسيوطي ٢٨ سنه صاحب فهد ومراد من الطفوله ظابط في المخابرات

فهد باستغراب:مراد انت عرفت من مين ان اللي شادي عايش

مراد:هقولك وقال ليه كل حكاية بتاعت نور وان شادي كان عاوز يتجوز نور

مراد:ودي كل الحكايه

فهد:لما اشوف عمر هنتكلم في موضوع شادي الزفت دا وانت خلى بالك من نور

مراد:يعم دي هتكون مراتي اه ايه رأيك تخلي ملك وندی يروحو يسعدوه في البس وكدا

فهد :تمام هقولهم دلوقتي

.....

عند نور

نور:يا دادة احلام انا مش عرفه اعمل ايه مش عرفه ومتوتره اووي يريت لو كانت معايا امي

أحلام:طيب ما انا معاكي اهو متزعليش بقي انتي عروسه

نور حضرت احلام وقالت:شكراً انك معتبراني زي بنتك

أحلام:دا انتي هتكوني مراد الغالي

.....

عند ندى وملك

ندی بتعب:ملك من ساعتها بنلف على فستان ليكي يلا اختاري وخلصي بقي بجد تعبت

ملك:انا مش لقيه فستان حلو

ندی :الأسود دا جميل على فكره والفون رن كان فهد

ندی :يانهارد انا نسيت اقول لفهد

ندی بتوتر:الو نعم يا فهد

فهد حس بتوترها: مالك انتى فين

ندى بخوف: بصراحه احنا فى المول بنشتري فساتين

فهد بعصبيه: فين يا بطه المول انتى ومين

ندى بخوف اكثر: انا وملك

فهد: تمام لما اجى نشوف الموضوع دا خلصو وروحو على بيت مراد ملك عرفاه علشان تسعدو

مراته فى البس تمام وقفل قبل ما يسمع رد منها

ندى: ملك سمحيني لو عملت حاجه وحشه فيكى اه

ملك بضحك: مالك فى ايه

ندى: فهد هيقتلنى انا عرفه اه المهم بيقول نروح على بيت مراد انتى عرفاه علشان نساعد مراته

فى البس

ملك بزعل كم هى كانت تتمنى هذا اللقب منذ ان رآته

ملك بتمثل الفرحة: طبعاً يلا خلىنا نروح

.....

عند نور

يعنى فى عروسه يوم فرحها تكون وحيدته كدا

ندى: لاء طبعاً انا وملك موجدين

نور بفرحه: بجد شكراً انكم جيتو

ملك: لازم نكون معاكى احنا هنخربها النهارده يا بنات

ندى: ايوا طبعاً دا مراد ونور

ملك الكلمة وجعتها بس قالت: طبعاً

وبدأو فى تجهيز نور ونفسهم

.....

فى شركة الجرحى

عمر خبط على فهد

فهد: ادخل

عمر: ولو مدخلتش يعنى

فهد قام وحضن عمر: حمدالله على السلامه يا كبير عمر كان معاه يوسف ظابط معاه

فهد: مين مش هتعرفنا

عمر: اه يوسف ظابط معايا فى الشغل وصحبي ووجه الملام ليوسف ودا فهد الجرحى

يوسف: مش محتاج اعرفه يا معلم دا صوره ملية الجريد

فهد: حضنه حمدالله على السلامه يا يوسف

وفجأة دخل مراد: ابوبا عمر يعنى تيجى على فهد كدا علطول

عمر: معلش بقى يا بوص وحضنو بعض الف مبروك يا عريس

مراد: سلم على يوسف حمدالله على السلامه

معلومه

يوسف عمره ٢٥ سنه بتاع بنات ومش محترم

فهد: مش يلا زمان المعازيم وصلو

مراد: تمام يلا واتجه الى فلا مراد الألفى

.....

عند البنات

ندى: كانت لبسه فستان احمر طويل من ورا ولحد بعد الركبه بشويه من قدام وقب طبعاً فهد
لسه مشفهوش وصندل اسود على وعمله تسريحه فى شعرها وميكب خفيف يعنى كانت مزه

ملك: كانت لبسه فستان اسود لحد الركبه قط وجزمه بيضه على وسيبه شعره ولمسات ميكب

نور: كانت لبسه فستان عروسه طويل جداً من ورا وحزمه بيضه على والفستان قب

ندى :يلا يا بنات فهد ومراد تحت مستنينا

نور :انا متوتره جداً يا ندى

ندى :متوتريش خالص ويلا ننزل

ملك :يلا

.....

فى حفله الفرح كانت فى جنينة الفيلا بأمر من نور

كان واقف مراد وفهد منتظرين نور وندى

وعمر كان واقف مع المعازيم

نزلت نور ومن وراها ندى و ملك

مراد اول ما شفها سرح فى جمالها وحلوتها

فهد بيكلم مراد:هى اللى ورا دى ندى مراتى

مراد:ايو يا عم هي

مراد اخذ نور وراح الكوشه وملك معاها

ندى :ايه رأيك فى الفستان

فهد بعصبيه:انتى ازاي تتجرئي وتلبسى فستان بشكل دا هااا

ندى بخوف:ماله ضيق شويه

فهد:والله دا بس اللى اخدتى بالك منه انه ضيق بس انه قب لا انه قصير لا تمام مش هنتكلم هنا

لما نروح علشان الصحافه والإعلام والمحك ترقصى او تتكلمى مع مخلوق هيكون فيه كلام

تانى يا ندى فهمه

ندى بخوف:حا حاضر فهمه

عند نور ومراد

مراد:يجد الفستان تحفه

نور بكسوف:شكراً

مراد :يلا قومي نرقص

نور قامت وملك ساعدته

ملك كانت وقفه زعلانه ومبسوطه فى نفس الوقت

عمر :انسه ملك ممكن ارقص مع حضرتك

ملك ببتسامه:طبعاً وبدو الكل يرقص معدا ندى وفهد اللي واقف عاوز يخبيها من عيون الناس

يوسف راح نحية ندى :فهد بيه تسملى ارقص مع الأنسه

فهد بعصبيه :انسه مين

يوسف وهو بيبيص لندى :الأنسه ندى

فهد مسكه من لياقه البدله:اولاً متحبش اسم مراتى على لسانك ثانياً امشى من قدامى حالاً احسن

ما ارتجب جريمه دلوقتى وسابه ويوسف مشى خوف من فهد

ندى بخوف:ف فهد متعصبش نفسك ارجوك

فهد بعصبيه:ندى اخرسى خالص مسمعش صوتك ولا حتى نفسك تمام لان مش عاوز اغلط

خالص

وبعد كتب الكتاب

فهد سلم على مراد:الف مبروك يا صحبى عقبال منشيل عيالك يارب

مراد:الله يبارك فيكى يا حبيبي

فهد:تمام نستأذن احنا بقى

مراد:لسه بدرى

فهد:لاء ورايا حجات كتير لسه هعملها

مراد بخبث:مش قليل

عند البنات

ندى حضنه نور: الف مبروك يا قلبى

نور :الله يبارك فيكى هنتقابل كثير بقى

ندى فى نفسه :حبيبى اتمنى بس مظننش انك هتشوفيتى تانى خالص

ندى :اكيد

عمر:ملك ممكن اوصلك انا عادى

ملك :بجد شكراً

عمر :تمام يلا تعالى اركبى

ملك مش عوزه تركب مع فهد وندى علشان خيفه من فهد واللى هيقوله على فستان ندى

وركبت وعمر راح يوصلها

وفهد ودعهم كلهم ومشى هو ندى

شريف عارف اللى هيحصل بسبب فستان ندى ان فهد هيقالب الدنيا الفيلا فقرر يبات عند مراد

.....

فى غرفت ندى وفهد

ندى بخوف شديد:ف ه د

فهد لف لندى وكانت الصدمه

فهد بصدمة :نددددددى؟؟

رواية احببت طفلة الفصل العاشر 10

فهد بصدمة:ندى

ندى كان مغمى عليها فهد اشتلها وطلب دكتوراه وبعد وقت الدكتوراه طلعت

فهد :ايه اخبارها يا دكتوراه

الدكتوراه:عادى مفيش داعى للخوف دى سبب خوف او توتر من حاجه

فهد:يعنى هي فآت دلوقتى

الدكتوراه:ايوا فآت

فهد حاسب الدكتوراه ومشيت وراح على الأوضه

ندى بخوف ودموع:اسفه بجد

فهد راح عطول نام على رجليها وحضنها جامد:انا كنت هموت من الخوف عليكى

ندى بخب:بعد الشر عليك يا حبيبي

فهد بهدوء:شوفى يا ندى عارف انك متعرفيش طبعى كويس علشان كدا لبستى الفستان دا
شوفى بقى انا مبحبش حد يشوف حاجه ملكى انا تمام وانتى ملكى لما تلبسى البسى لبس محترم
طويل وبكم تمام يا حبيبتى

ندى بحب:حاضر وباست وجهه

فهد بخبث:بس كدا

ندى بتوتر:انت قليل الأدب وبتضربه فى صدره

فهد:خلاص هسكت يلا ننام بقى لأن عندى اجتماع الصبح بدرى

ندى:انت معندكاش اجازة خالص

فهد:انشاء الله يمكن انا وانتى ومراد ومراته نروح شرم الشيخ منها ليكم فسحه احنا شغل

ندى بفرحه:بجد امتى

فهد:كمان يومين فى صفاقه مهمه رايح امضيها وهخدك معايا ويلا بقى ننام

وفعلاً نامو

.....

فى فيلا مراد الألفى

مراد :يعنى مش فاهم دى فى الحمام كل دا بتعمل ايه وبعد وقت طلعت نور لبسه شورت
وبلوزه قط

نور :احم احم

مراد بز هول:اوبا ايه الجمال دا

نور بكسوف:شكراً

مراد بخبث:لاء هو دا وقت كسوف برضو وبيقرب منها

نور بخوف:انت بتقرب ليا كدا ليه

مراد:يعنى عادى يا حبيبتى انا زى جوزك برضو وقرب منها وقبلها قبلة حب وذهبوا الى
عالمهم الخاص

.....

عند على

على:يعنى ايه عوزين فلوس كمان مش مكفيكم اللي اخدته

مجهول:بصراحه العميله كبيره ومحتاجين رجاله زياده والفلوس قليله

على :تمام بكرا تعالى على العنون دا .....خد الفلوس

مجهول :تمام

.....

فى فيلا الجرحى ملك كانت نيمه الفون رن

ملك بنوم :الو ايوا مين

عمر:ازيك يا ملك انا عمر

ملك:اه ازيك يا حضرت الظابط

عمر :قليلى يا عمر بس عادى

ملك بفرحه لاتعلم ما سببه :تمام يا عمر

عمر:عاوز اقبلك بكرا ضرورى

ملك:تمام فين

عمر: على زوقك

ملك: تمام عارف مطعم ...

عمر: ايوا طبعاً عرفه

ملك: تمام نتقابل هناك وقلقت معاه وكملت نوم

.....

فى غرفة فهد وندى

فهد كان قاعد فى البلكونه وندى نيمه

فهد فى نفسه: بس ليه بابا قالى انه مات وكذب عليا وليه بابا ديما بيتهرب من موضوع قتل
ماما ومصمم انه متقتلتش وان انا اللي بكذب

وفجأة قال: لاء انا كدا هموت من التفكير انا لازم القى حل لكل الألغاز دى

ندى من وراه فى نفسه: طيب ازاي هداوي جروحك وانت اصلاً مش بتشارك حد فى جروحك
يا فهد اعمل ايه راحت من وراه وحضنت رقبتة ايه اللي صحاك

فهد: مش عارف صحيت لوحيدى مش جيلى نوم

ندى: طيب تعالى احكيك حكاية

فهد بضحك على طفولتها: علشان انا

ندى يزهدق: انت بتضحك عليا صح

فهد: ابدأ انا اقدر

ندى: خلاص تعالى نام على رجلى

فهد اشتلها وراح بيها على السرير: فعلا

فكره حلوة وراح نام على رجلها وندى بتلعب فى شعره لحد ما نام

.....

فى الصباح فى فيلا الجرحى

فهد قام ولبس بدلته الزرقاء وكان فى قمة الحاذبيه والروعه وراح على ندى

فهد:نودى حبيبي

ندى بنوم :نعم يا فهدى لسه بدرى فى ايه

فهد :بدرى ايه يا حبيبي قومي الساعة ٨

ندى بنوم:شوفت ٨ لسه يعنى بدرى

فهد:طيب انا رايح الشركه يمكن اسافر النهارده

ندى قامت بسرعه وقفت على السرير:ايه رايح فين

فهد بصدمه:قومتى يعنى

ندى بعصبيه:فهد انت مسافر فين

فهد بتنهيده:اعدى تعالى عوزك

ندى :حاضر

فهد :بططى هتفضل ذى الشطوره هنا اسبوع وانا هسافر اسبوع وهرجع

ندى بدموع :انت قلت هتخذنى معاك ومراد هياخد نور صح

فهد بعصبيه مسك وسطها وضعت عليه :اسم لى راجل ميتقلش على لسانك حتى لو بالغلط تمام

ندى بدموع:فهد انت بتوجعنى

فهد شال ايده علطول :معلش بس انتى عصبتينى انا هسافر انا ومراد بس ولا انتى ولا نور

هتيجو تمام وسبها ومشى

ندى بعياط:هو زعقلي ليه انت عملت ايه وليست سلبيه سوده وتحتها تيشرت ابيض وكوتش

ابيض وسابت شعرها ونزلت تحت الكل كان متجمع على الفطار ندى نزله وعلى وشها اثر

الزعل

ملك لحظه :ندى مالك فى حاجه

ندى بضحك :الأول صباح الخير

نور بتوتر: انت بتقرب ليه انت مش رايح الشركه
مراد بخبث اكثر: والله مليش مزاج وبعدين انا عريس جديد ولا ايه رايك

نور بتوتر: لالا روح يا حبيبي الشركه

مراد: تمام بس راجع ولا يهملك

نور بضحك: لما ترجع بقى

مراد نزل بعد ما ودع نور ونور بدأت فى عمل الغدا

.....

فى شركة فهد

عمر: زمان مراد ايه مزاجه حلو

فهد: انا حسس الواد ولع من ارنا عليه طول الليل

عمر بضحك: فهد انا عاوز اتجوز انت اتجوزت ومراد اتجوز انا ايه

فهد: مين اللي امه دعيه عليه يوم ليلة القدر دى

عمر: م

الباب اتفتح ودخل مراد

عمر وفهد فى صوت واحد: مراد

مراد: ايه صباحو يا فهود صباحو يا عمور

فهد بصدمه: انت بتعمل ايه هنا النهارده

مراد: ايه يا جدع جاي الشغل فى ايه

عمر: فهد اضربنى كدا

فهد ما صدق: ورزعه بالقلم

عمر: يا عم مش اوى كدا بس دا مراد صح العريس

فهد بجديه :مراد انت بتعمل ايه هنا بجد

مراد:عمر دا يوم صباحيته ايجه الشركه وانا يا عينى خوفت اسأله جاي ليه

عمر بخبث:سيبك الهم شرفتنا

مراد :ضربه بالبوكس

عمر:ايه انا بقيت ملطشه ولا ايه انا رايح على شغلى

ومراد راح على مكتبه مع صدمة فهد

وفهد كمل شغل

وبعد فتره نزلت سيده اعمال قدام شركة فهد رحمه

رحمه الجرحى بنت عم فهد عوزه تتجوز فهد علشان فلوسه وسمعته

نزلت رحمه من عربتها وطلعت الشركه وفى نفس الوقت ندى وصلت عند الشركه

ندى :خلاص لوسمحت روح انت وانا هاجى مع فهد

السواق:تمام ياهانم

وطلعت فى المصعد

.....

عند رحمه

رحمه :فهد جوا

السكرتيره :ايوا يا فندم

رحمه دخلت وراحت حضنت فهد

وندى دخلت فى الوقت دا

رحمه :فهد حبيبي وحشتنى

فهد بصدمة:ندى؟

رحمه بخبث:حبيبي انا رحمه

ندی بدموع:تمام هسبکوا انا بقى

رحمه :انتى ازای تدخلى علينا كذا امشى اطلعى برا

ندی بدموع:والله عندك حق وطلعت تجرى برا الشركه

فهد مصدوم وطلع يجرى وراه بس ندى اختفت تماماً

فهد:ندی فهمت ايه دلوقتي اكيد فكرت انى بخونها وركب العربيه وطلع يدور عليها

.....

عند عمر

راح مكتب فهد :فهد انا

عمر بصدمة:رحمه

رحمه:ازيك يا عمر وراحت تحضنه وعمر منعها

عمر:ازيك يا رحمه فين فهد كنت عاوز اشوفه

رحمه:مش عرفه فى وحدة جت هنا وهو طلع يجرى وراها اسمها ندى باين

عمر:ندی وطلع يجرى وراه فهد ركب عربيته

.....

عند ندى

مشيه دموعها على خدها ومش حسه باى حاجه حواليتها وفجأة وقفت عربيه ونزل منها شابيين

ضخام وحطو مندیل على وش ندى واهدوها فى العربيه

مجهول :بقت معانا يا باشا

شادی:حلو اووى تعالى بيها على المخزن

مجهول :تمام

.....

فهد اتصل بملك

فهد:الو ملك ندى عندك وصلت البيت

ملك :لاء هي كانت جايه عندك الشركه

فهد:مين وصلها

ملك:واحد من السواق وهو موجود هنا ندى قالتله انه هتيجي معاك هو فى ايه ندى فين

فهد:مش عارف شافت رحمه بنت عمك وانا حاضنها وطلعت تجرى من الشركه وانا معرفش هي فين تفتكرى فين

ملك :رحمه ايه اللي جابها

فهد:مش دا المهم المهم القى ندى

ملك بقلق:مممكن تكون راحت عند نور هكلمها اسألها

فهد:تمام وكلميني عرفيني

ملك :حاضر وقفلت مع فهد

.....

عمر رن على فهد:انت فين يا فهد وفى ايه

فهد قال لعمر كل اللي حصل:وانا مش عارف هي فين

عمر:انت فين انا جيبك هنشوف هي فين

فهد:تمام انا فى شارع...تعالى مستنيك

عمر:حاضر جي وقفل معاه

وعمر رن على مراد وحكى اللي حصل

مراد:تمام جي اهو وراك

.....

عند شادى السيوفي

ندى بدأت تفوق

ندى وجع:اه انا فين

شادى:انتى بقى القطه مرات فهد الجرحى صح

ندى بخوف:انت مين وعاوز منى ايه

شادى:لاء انا عوز من جوزك مش منك بس هنتقم فيكى يا حلو

ندى بخوف وصراخ:فهدددددددد انت فين

.....

عند فهد

فهد قام من مكانه فجأة

فهد بتوتر:ندى مش كويسه انا حاسس بيها

مراد:فهد اهدى بس الحاله دلوقتى ان ممكن ندى تكون مخطوفه

فهد بعصبيه:مخطوفه ومين يتجرء يخطف ندى وهى مراتى

عمر:مراد انت شكلك شاك مين

فهد ومراد بصو لبعض

فهد:هو

مراد:اكيد مفيش غيرو

عمر باستغراب:مين انا مش فاهم

فهد بغیظ شديد:شادى السيوفى

عمر:استنتى واتصل على القوات وطلب انهم يدورو على مكان شادى السيوفى؟؟

رواية احببت طفلة الفصل الثاني عشر 12

عند شادى السيوفى

ندى بخوف:فهدد انت فين تعالى خدنى من هنا
واحد من رجال شادى :اخرسى احسن والله اوريكى وشى التانى
ندى :والله انت تعرف ربنا علشان تقول اسمه على لسانك الوسخ دا
الراجل:ضربها بالقلم وقعت على الأرض اسكتى احسن اموت
ندى بجوف ووجع:لأن راسها اتخبطط فى الأرض اه فهد انت فين وفقدت الوعى

.....

عند فهد

عمر الفون رن وكان واحد من العساكر
عمر:الو وصلت ليه
العسكرى:ايوا يا يا بشا وصلنا ليه هو فى مكان....
عمر:تمام ابعنو القوات ومفيش حد يهجم غير بأمر منى تمام
العسكرى:تمام يا فندم
عمر:حددو مكانو فى ....
فهد:تمام يلا وراحو على المكان

.....

عند شادى السيوفى

شادى بضحكة شر:اخيراً قدرت امسك رقبتك فى ايدى يا فهد الجرحى خلاص خوفى كله
هيروح

وفجأة دخل عليه فهد بهجمه كالاسد الجائع

شادى بصدمه:فهد الجرحى

عمر امر القبض عليه

فهد بعصبيه:فين مراتى يا شادى

شادى:وانا اعرف منين

فهد بدء يضرب فيه بغرل الماضى والمستقبل

مراد وعمر بعدوه عنه بالعافيه

وبدء ضرب النار يعلى فى المكان

وفهد ومراد بدؤ يدورو على ندى فى المخزن

فهد ضرب المخزن برجله وبدء يضرب نار على مل اللى جوا وواحد ضرب فهد طلقه فى كتفه

فهد بوجع:اه

مراد بخضه:فهدد

فهد:انا كويس فى كتفى المهم ندى يا مراد

وبدؤ يدورن لحد مالقاها فهد

فهد راح حري عليها:ندى ندى

وراح تشتلها رغم جرحه اللى بيألمه بس دواه معاه اللى هي ندى واخذها وطلع بره المخزن وعمر ومراد وراه

فهد:اخذ ندى حطها على الأرض وفجأة فقد الوعى

مراد جرى عليه والإسعاف اخذ ندى وفهد وراحو المشفى

.....

عمر عرف ملك وملك وشريف سبقوه على المشفى ونور معاهم

وبعد وقت الدكتور طلع

مراد:خير يا دكتور فهد اخباره ايه

الدكتور:الحمد الله الإصابة كانت فى الكتف وهو كويس ساعه وهيفوق

شريف:الحمد الله

نور وملك قاعدين مع ندى فى الأوضه ندى بدأت تفوق

ندى :ف ه د

ملك بفرحه:ندى ندى اصحى

ندى بخوف:فهد فين انا عوزه جوزى

عمر ايجه على صوتهم هو ومراد

عمر:متخفيش يا ندى فهد كويس وهو فى

ندى بخضه:انا عوزه اشوفه

مراد:اخدها على اوضت فهد وكلهم دخلو معاها

ندى اول ما شافت فهد جريرت عليه وحضنته

فهد بوجع:اه

ندى:اسفه

فهد بحرکه منه طلع العيله كلها بره

فهد بخبث:ها كنا بنقول ايه

ندى :انت كويس انا كنت خيفه اوى وانا هناك مين الناس دول يا فهد

فهد:هقولك فى الوقت المناسب يا عمرى

ندى قامت من حضن فهد :مين البنت اللى كانت فى الشركه يا فهد

فهد حب يضايقها:دى وحده صحبتى ليه

ندى بعصبيه:فهددد مين دى وانت ليه تحضنها هاا رد

فهد بعصبيه :ندى صوتك ميعلاش عليا فهمه ودى رحمه بنت عمى كانت عيشه فى لندن ولسه

جاي ساعت ما انتى شوفتيها

ندى :يعنى دى بنت عمك

فهد:ايوا

ندی:وانت لیه تحضنها انت ترضی ان انا احضن مراد ولا عمر

فهد بعصبيه مسك ایدها جامد:انتی ازای تتجرئی وتنطقی اسمهم اصلاً هاا

ندی بخوف:فهد ایدی مکنش قصدی

فهد بعصبيه:انا عاوز اطلع من هنا

ندی فی نفسها:انا عرفه هصلحك ازای یا فهدی

ندی راحت قربت منه وطبعت قبله رقیقه علی شفایفه

فهد بصدمه:انتی عملتی ایه یابت انا متجاوز

ندی :یعنی هتقول لمراتك یا فهدی

فهد بضحك:لاء طبعاً الا اقولها

ندی :اه یعنی لو بست وحده مش هتیجی تقولی صح

فهد :لاحوله ولاقوه الابالله انا ایه اللى وقعنى فیكى النهارده هاا

ندی بکسوف:بحبك یا فهدی

فهد :وانا بموت فیکی وکمل بخبث یلا روحی شوفی هخرج امتی والا هنطلع من هنا معانا سلمی

ندی:سلمی مین یا فهدی

فهد بخبث:بنتنا یا حبیبتی

ندی بطفوله:بس احنا مش عندنا بنت یا فهدی

فهد بخبث:ایوا یا روحی ما انتی لو مخرجتیش دلوقتى هنجیب سلمی وسلمیم یا حبیبی

ندی بتوتر:لاء انا طلعه وجریت علی بره وهی بتضحك

فهد :ندی

ندی من علی الباب:نعم

فهد :بطلی ضحك

ندى :حاضر وخرجت

ندى :ملك فين الباقي

ملك:مراد ونور وروحو وجدو روح علشان معاد الدوا وعمر في الحمام

ندى:تمام بس فهد عاوز يطلع وعوزه اسأل الدكتور المختص بحالته

ملك :اه دكتور ايمن في اخر الممر تعالى نزوح نشوف هيقول ايه

وراحو على مكتب الدكتور وخبطو

الدكتور اتفضل ودخلو

الدكتور ببئسامه :انفضلى يا انسه ندى

ندى :ممشكره انا عوزه اسأل ممكن فهد بيه هيخرج امتى

الدكتور:هو ممكن يخرج دلوقتى بس الأهم الراحة في البيت

ندى:تمام يا دكتور وسلمت ومشى

الدكتور:خلاص لقيت البنت اللي بحلم بيها ندى دى كمله بجد من كله انا لازم اكلم فهد بيه انى

عاوز اتجوزها هاخذ معاد واروح

وقام راح اوضت فهد وخبط

فهد اتفضل

دخل الدكتور وعينه على ندى

الدكتور :حمد الله على السلامه يا فهد بيه

فهد لحظ عينه اللي على ندى وشد ندى جنبه :كويس

ندى حست بغيره فهد حبت تضايقه:دكتور ممكن نتكلم شويه على جنب

فهد بصلها:خير يا ماما تتكلمى مع مين

ندى:هنتكلم على علاجك

الدكتور ببئسامه :طبعاً طبعاً

وخرجو بره الغرفه

الدكتور: انسه ندى انا عاوز اجى أزوركم النهارده بليل ممكن

ندى: طبعا يا دكتور تشرفنا

ودخلت لفهد تانى

فهد: خير يا ماما اتكلمتى مع الدكتور

ندى: ماما!

فهد بعصبيه: ايوا لما اكون موجود وتيجى تقولى اتكلم مع الدكتور خير انا مش مكفى ولا ايه

ندى بدموع: اسفه يا فهدى

فهد: يلا علشان عاوز امشى

وندى جهزت الشنط وراحو الفيلا

.....

فى فيلا الجرحى

الكل مان موجود

ندى بصدمة: هى رحمه دى بتعمل ايه هنا

فهد: هى هتفضل معانا يا روحى

ندى بضيق: اه ماشى نسيت الدكتور ايمن جاي يزورنا النهارده

فهد: اه بقى من العيله يعنى تمام ينور

رحمه حت تحضن فهد

ندى: نعم يا حبيبي عاوز تطلع تعالى يلا ومخلتش رحمه تحضن فهد

فهد: ايه مخلتهاش تسلم عليا ليه

ندى: ضربته فى رجله برجله: امشى احس ما اكسر الدراع التانى

فهد:اوبا على اخر الزمن فهد الجرحى يتهدد ومن مره وطلعو على غرفتهم نامو وحل الليل
والدكتور ايمن وصل وشريف ومراد وعم وملك ونور قاعدين معاه

شريف:ازيك يا دكتور اخبارك ايه

الدكتور:انا كويس ياعمى ورتبى كويس وحياتى حلوه

الكل مستغرب وبيضحكو فى سرهم

شريف:تمام يابنى انت كويس يعنى

الدكتور:ايوا عاوز اقابل فهد بيه

شريف:يا سميحه

سميحه:نعم يا بيه

شريف:هاتى القهوه ونادى فهد من فوق

سميحه:حاضر يابيه وطلعت خبطت على فهد

فهد كان نايم عارى الصدر وندى فى حضنه ترتدى شورت احمر وبلوزه بيضه

ندى قامت على صوت الباب وبصت لفهد

ندى:فهد فهد

فهد:ايوا

ندى:اقوم الباب بيخبط

فهد:قام فتح نعم يا داداه

سميحه:فى ضيوف تحت عوزينك

فهد:حاضر نزلين اهو

فهد وندى لبسو ونزلو

فهد اول ماشاف الدكتور :ازيك يا دكتور ايمن اخبارك ايه

ايمن: الحمد لله انا كويس ازيك يا ندى

فهد اللي هيموت من الغيظ: الله يسلمك اصل ندى مبتسلمش على رجاله

ايمن: احب الناس اللي تعرف تربي بحد

وندى راحت قعدة مع البنات

ندى: بنات في ايه

نور: استنى واحنا هنعرف بس الدكتور مثلش عينه من عليكى في ايه

فهد لاحظ ان بيبص لندى

فهد: هو في حاجه يا دكتور

ايمن: الصراحه يا فهد بيه انا جي النهارده اطلب ايد الأنسه ندى اخت حضرتك

فهد الدم غلى فى عروقه

فهد: ايه مين يا روح امك؟؟

رواية احببت طفلة الفصل الثالث عشر 13

فهد بصدمة: مين يا روح امك

الدكتور بخوف من نبرت فهد: ايه الغلط فى الملام انا جي اطلب ايد الأنسه ندى

فهد: والله انت لسه هتغلط جى تطلب ايد مراتى وتقول انسه ونزل فيه ضرب

ومراد شاله عنه بالعافيه

ندى: نور اللي بيحصل دا بجد

نور: ايوا والله الدكتور ايجه يطلب ايدك

ملك: ندى حبيبتي والله كنت بحبك اووى

نور: ندى اهربي بسرعه على قوضتك

ملك: ايوا اهربي بسرعه

ندى طلعت جري على قوضتها وقفلت الباب بالمفتاح

ندى بخوف:يارب ابعده عنى فهد النهارده انا مش قده

مراد بعد مشال الدكتور

شريف:فين ندى

فهد بعصبيه:ملك فين ندى اخلصى

نور بخوف:ف.ف.فوق

فهد طلع على الأوضه

راح يفتح الباب مفتحش

فهد بعصبيه:افتحى يا هانم

ندى بخوف:لاء يافهد مش هفتح انا لسه صغيرة ومحتاجه حياتى

فهد بكذب:ندى افتحى الباب انا مش عامل حاجه فيكى

ندى بفرحه:بجد

فهد بخبث:طبعاً

ندى فتحت الباب ورجعت لورا وفهد دخل وقفل الباب وبدا يشمر كمام القميص وفك الزراير

الاولين

من القميص وفجأة شد الحزام

ندى بخوف:ف.ف.فهد انت بتعمل ايه

فهد:انا لاء ولا حاجه هتكلم مع مراتى شويه

ندى:اه

فهد قعد على السرير وشدها قعدها على رجله

فهد وهو يضغط على خصرها:قولى بقى يا مزه لما روحتى انتى وملك عند الزفت الدكتور قلقك

ايه بسرعه

ندی :وربنا قال انه جي يزورنا وبس وهو كل شويه يقولى يا انسه يا انسه وانا اتكسفت اقوله
انا مدام بس كدا

فهد بغیظ:اه اتكسفتی لیه لكون مش عجبك وغمزلها

ندی بعیاط:اسفه بجد مكنتش اعرف انه جي يتقدملى وفجأه طلعت جرى على الحمام

فهد:ندی مالك انتی كویسه

ندی طلعت:ایوا كویسه دوخه بسیطه عادی

فهد بشك:طیب اتصل بدكتوره

ندی:لاء انا كویسه والله

فهد:طیب تعالی نرتاح وغمزلها

ندی:فهد والعيله

فهد:سببك منهم تعالی بس وذهبوا الى عالمهم الخاص

.....

تحت الكل مستنين ای صوت منهم

شريف:يا جماعه انا قلقت مفیش ای صوت خالص

مراد:ایوا يكون قتلها

نور ضربته فی دراعه:اسكت هیقتلها ازای

مراد:ایرا ما انتی متعرفیش فهد

شريف:بس اسكتو ملك اطلعی شوفی فی ایه انا مش مطمئن

ملك:بصت لیهم جدی معلش انا والله عندی جامعہ بکرا واخاف فهد یقتلنی قبل ما روح

شريف:بص لعمر

عمر:والله یا جد فهد ایده تقيله الیومین دول وانا غلبان والله

شريف:مفیش لازمہ لیکو یلا کل واحد علی قوضه

والكل طلع وناموا

معلومه

مراد وعمر قاعدين فى الفيلا بأمر من فهد وهما قعدو علشان خيفين على فهد من شادى
السيوفى بدون علم فهد خوفهم

.....

فى الصباح

فى غرفة فهد وندى

فهد نايم عارى الصدر وندى نيمه فى حضنه

فهد ببتسامه:ندى ندى اصحى يلا يا عمرى عندى شغل كثير

ندى بنوم:فهد سبنى انام شويه

فهد :طيب انا نازل

ندى:لاء استتى نازل سوا

فهد قبل وجهها:يلا يا عمرى قومى

وقامو لبسو ونزلو

الكل متجمع

فهد:صباح الخير

الكل:صباح النور

ندى انصدمت:..

رواية احببت طفلة الفصل الرابع عشر 14

ندى انصدمت لما شافت رحمه

ندى بغیظ فى رحمه:حبيبي انا حسه بدوخه

فهد بخوف:تعالى اعدى جنبى يا روحى

رحمه فى نفسها:دروك جاي ورا لسه

نور وملك :اللى مسكين نفسم من الضحك بالعافيه

فهد بجديه:مراد اوراق الصفقه عاوز اعمل فيها تعديل بسيط

مراد:تمام بس احنا عوزين امضى عمى على على اغلبيت الورق

فهد:تمام اول ما يجى من لندن يمضى مش مشكله

مراد :تمام

رحمه:يلا باى انا راحه على شغلى

ندى بصوت واطى:شغلك اه فين الشغل دا

فهد سمعها ومسك نفسه من الضحك

ورحمه مشيت

ندى :ملك نور

نور:ايه فى ايه

ندى:ايه رأيكو نطلع نتمشى النهارده

ملك:اشطا

نور:تمام

مراد:فهد انا هستناك فى العربيه وطلع ونور وراه

وعمر راح على شغله وشريف على المكتب

عند نور ومراد

نور:حبيبى

مراد:نعم يا نور

نور:انا والبنات اتفقنا نخرج نتمشى النهارده ممكن

مراد بحب قبل وجهها:ممكن بس متأخر يش
ومشى مراد راح الشركه وملك ونور طلعو يجهزو نفسهم

ندى:فهدى

فهد:نعم

ندى :ممكن انا وملك ونور نطلع نتمشى شويه

فهد:ايوا يعنى هتروحو فين

ندى :النادى وهنيجي علطول

فهد:تمام بس خدو معاكو حراسه اوكى

ندى قبلت خده:ماشى يلا باى ومشى

ندى لسه طلعه على السلم حست بدوخه جمده وقعت على الأرض

فهد كان راجع يخد ملف مهم لقاها على الأرض

فهد بصدمه:نددددددى

ملك ونور نزلو على صوته

فهد:اشتالها وراح على المشفى

.....

فى عربيه نور وملك

نور:مراد تعالى على مستشفى .... بسرعه

مراد بخوف:ليه فى ايه

نور:لأن ندى وقعت من على السلم

مراد طلع يجرى انا جى وراكو اهو

مراد رن على عمر وراحو الاتنين

.....

عند فهد

فهد:دكتورررره بسرعه

المرضين :تمام حطه هنا يا فهد بيه

فهد حطها ودخلت العمليات وفهد فضل رايح جي طول الفتره لحد ما العيله جت

شريف:فهد ندى كويسه

فهد:لسه فى العمليات

مراد حصن فهد :متخفش ندى قويه وهتكون كويسه صدقنى

وبعد فتره خرجت الدكتوره

فهد بعصبيه:ها ندى كويسه

الدكتوره :اهدى يا فهد بيه المدام والجنين كويسين

الكل بفرحه:حامل

فهد بفرحه حاسس انه طابير:بجد ندى حامل وحضن مراد وعمر

الدكتوره:مممكن نتكلم شويه على انفراد يا فهد بيه

فهد بفرحه:طبعاً اتفضلى وراحو مكتب الدكتوره

فهد :خير يا دكتوره

الدكتوره بتوتر:ها هو المدام حامل بس الحمل بتاعها خطير بسبب الوقعه يعنى الوقعه مكننتش

سهله وبسببها فى خطوره على الأم

فهد الخبر نزل عليه زى الصعقه : ؟

رواية احببت طفلة الفصل الخامس عشر 15

فهد الخبر نزل عليه زى الصعقه:ازاى يعنى مش فاهم

الدكتوره :الجنين لازم ينزل

فهد:مستحيل

الدكتوراه:هو دا الحل الوحيد لان للأسف ممكن نفقد الأم عند الولاده

فهد:انا عاوز اشوفها

الدكتوراه:تمام بس يريت حضرتك متتأخرش علشان صحتها

فهد خرج وحس انه كان طائر فى السما وفجأة وقع على الأرض ودخل على ندى راح مسك ايدها وقعد جنبها

فهد بغضب:انا اسف مقدرتش احمى ابننا بس والله انا مكننتش اعرف ان جواكى حتى منى بس الحته دى انا مقدرتش احميها عمرى ما اعتذرت لحد واول مره اعتذر ليكى يا عمرى

ندى بدأت تفوق

ندى بوجع:اه انا فين

فهد بيمثل القوة:متخافيش احنا فى المستشفى

ندى :ايه اللى حصل

فهد:وقعتى من على السلم وانتى حا

فجأة الدكتوراه دخلت

الدكتوراه:حمدالله على السلامه با مدام ندى والى مبروك على الحمل

ندى بفرحه:حمل انا حامل

فهد بضيق من الدكتوراه:ايوا وطلع برا

وندى استغربت من معاملته ليها

وبعد فتره وصلو البيت والمل فرحان الا فهد

ولحظت ندى دا

.....

فى غرفت ندى وفهد

فهد:ندى انا مش عاوز الطفل

ندى بصدمة:ايه انت بتقول ايه

فهد مسك ايدها جامد:مش عاوز الطفل دا انا مش عاوز اخلف دلوقتي انا حر

ندى :انت مش عوزه انا عاوزاه انا عوزه اخلف منك

فهد بعصبيه:وانا مش عاوز اخلف منك يا ندى وسبها ونزل قعد فى الجينية

وندى مسكت بطنها وقالت بعياط وانهيبار:انا عمرى ما هسيبك ولا انت ولا ابوك وابوك اكيد عنده سبب لرفضك بس متخفش انا مش هتخلى عنك ابدأ وفضلت تعيط بهستريا

.....

ملك كانت نزله المطبخ سمعت صوت شهقات ندى

ملك:ندى افتحى انا ملك

ندى فتحت الباب وحضنت ملك بقوة

ملك:مالك بس فى ايه

ندى بعياط:المفروض دا يكون اسعد يوم فى عمرى انا وفهد بس فهد مش عاوز الطفل

ملك بصدمة:ازاى فهد طول عمره نفسه يكون اب وكمان هو بيحبك ليه بقى مش عوزه

ندى بعياط:مش عرفه اعمل ايه دلوقتي

ملك :طيب تعالى نامى معايا النهارده علشان تهدى بس

ندى:تمام وراحو قوضه ملك

.....

فهد وعمر ومراد اللى وقفين مع بعض وفهد حكلهم القصة كلها

مراد:الموضوع دا مش داخل دماغى

عمر:ولا انا

مراد:طيب ايه رأيك تروحو عند دكتوراه تانيه وان كان الكلام دا صح اكيد ندى هنتفهم

الموضوع

فهد بضيق: انا فكرت فى كدا بكرة هنروح وان كان الكلام دا كذب اخرت الدكتور دى هتكون على ايدى وطلعو على غرفهم

.....

عند فهد دهل ملقاش ندى

فهد بقلق: ندى ندى

ورن على فرنها

فهد: انتى فين

ملك: فهد انا ملك متخفش ندى عندى

فهد بضيق: بتعمل ايه عندك ادهالى

ملك: فهد يبها النهارده لحدما اعصبها تهدى وهى نامت اصلا

فهد: ملك خلى بالك عليها وان اى حاجه حصلت رنيلى تمام وقفل

ملك: انا مش فهماهم فى ايه بيقولها اجهدى وفى ايه خايف عليه اميد فى حاجه

.....

فى المشفى

مجهول: صدقو الموضوع دا

الدكتور: ايووا صدقو ان فى خطر على الأم

مجهول: تمام خدى تستهلى الفلوس دى

مجهول: قريب اووى هتكون ليا يا فهد بس انا مش عوزه وريث لىك عوزه كل الأملاك كلها ليا ليا انا وبس وضحكت بشر

رواية احببت طفلة الفصل السادس عشر 16

فى الصباح فى فيلا الجرحى

فهد بضيق:اطلعي على فوق فوراً غيرى البس دا انتى فهمه هنروح عند دكتورة تانيه بسرعه
ندى بخوف منه:جا حا حاضر وطلعت على فوق

.....

فى غرفة مراد

مراد :نور اصحى بقى يا عمري

نور بنوم :حاضر خلاص صحيت

مراد قبل وجهها :صباح الخير يا قلبى

نور:صباح النور يا حبيبي

مراد:يلا انا نازل وانتى خلصى وانزلى تمام

نور بحب:تمام

ومراد نزل لقى فهد

.....

فى غرفة عمر

عمر :يعنى انا يوم ما حب وحده احب وحده ملهاش فى الرومانسيه خالص ماشى يا ملك ليكى
يوم بس انا مش عارف اتلم عليكى خالص بس انا لازم اعترفلك بحبى وكمل لبس ونزل لقى
مراد وفهد قاعدين

مراد:صباح الخير يا قوم

فهد و مراد:صباح النور

مراد:تمام انا هروح الشركه وانت لما تيجى من عند الدكتور ه طمنى

عمر:تمام استنى لما نمشى سوا بقى وذهب كل منهم على عمله

.....

ملك صحت ملقاش ندى

ملك :الله ندى راحت فين وكمالت بضحك اكيد مقدرتش تبعد عند فهد وراحت ليه ودخلت اخدت شور

.....

عند ندى

ندى بتلبس ومنهاره من العياط على ما يفعله عاشقها بها

ندى بدموع:لس افهم فهد بيعمل كدا ليه ليه مش عاوز الطفل ولبست جيبية سوده لخد نص رجلها وتوب ابيض بكم وشاجت اسود وكوتش ابيض وسابت شعرها ونزلت

فهد بجمود وعدم اهتمام:يلا تعالى اركبى

ندى والدموع هتنزل من عنيتها:حاضر وركبت معاه والصمت سايد المكان وبعد فتره نزلو

فهد:ادخلى يلا ودخلو عند الدكتور

الدكتور:اهلا وسهلا شرفتونا اتفضلى يا مدام بتشتكى من ايه

ندى كتبه دموعها:انا لسه عرفه انى حامل امبارح وبصت لفهد بعتاب كبير وجوزى عاوز يطمئن على ابننا اللى جاى

فهد الكلمة كسرتة وقال فى نفسه:طب ليه نظرة العتاب دى ليه بس

الدكتور: تمام انفضلى وبعد الفحص

فهد بخوف:ها يا دكتور ايه الأخبار

الدكتور:..؟

رواية احببت طفلة الفصل السابع عشر 17

الدكتور:ماشاء الله الطفل حلتة كويسه جدا والام كمان مش عرفه حضرتك عاوز تطمئن على ايه بالطبط

فهد بقلق:دكتور ايه وقع جمده من على السلم

الدكتور:تمام بس الوقعه متأثرتش على الطفل ولا على الام خالص

فهد بفرحه:بجد يعنى هما كويسين

الدكتوراه :ايوا مفيش اى قلق خالص وانا متاكده من الكلام دا كويس جداً
فهد :تمام شكراً يا دكتوراه وخرج وهو وندى والدموع على عنيتها وركبو العربيه فى نص
الطريق فهد وقف العربيه
فهد:افهم بتعيطى ليه بس
ندى :لا رد

فهد:ندى ردى عليا زى ما بكلمك
ندى :الدموع تتساقط من عيناها ولا رد
فهد بضيق:نددددددى ردى
ندى بخوف من صوته:عو.عوزه اروح
فهد بعصبية:تمام وشغل العربيه وراحو على الفيلا
اول ما وصلو ندى نزلت بدون كلام مع فهد ودخلت لقت ملك
ملك :ندى كنتى فين مالك

ندى بكتم دموعها:ملك عوزه ارتاح وهكلمك تانى تمام
ملك :تمام ياروحى ارتاحى شويه قبل ما نحط الفطار
ندى طلعت على القوضه وفضلت تعيط بنهيار

.....

فهد واقف فى الحنيه

فهد :الو

مجهول:الو نعم يا باشا

فهد:فى مستشفى ...فى دكتوراه اسمها انشراح عوزها تكون فى المخزن بكرا تمام

مجهول:انت تأمر يا فهد باشا

فهد قفل وقال:انا اعرفك تلعبى على فهد الجرحى ازاي ودخل الفيلا

فهد:صباح الخير يا شريف بيه ايه الأخبار

شريف:صباح النور كله تمام بس ابوك بقى اللي منعرفش عنه حاجه خالص

فهد بضيق:بابا وانت زعلان ليه هو عمره قعد معنا يومين على بعض عادى وبعدين انا معاك اهو ولا يهملك

شريف بخب:ربنا يحميك يابنى

فهد باس راسه وقال بخبث:اسمحللى بقى انا مراتى مخصمانى اصلحه واجى

شريف:اه مزعل ندى ليه ندى دى هى اللي فى البيت كله متزعلش

فهد بغيره:شريف مش عاوز اغاط معاك تمام

ملك بزعل:ندى بس يا جدو طب وانا

فهد بضحك:البس بقى وطلع على قوضه

.....

ندى كانت بتاخذ شور ونست هدومها برا

ندى بتعب:اكيد مجاش هطلع واجبهم وطلعت جابتهم وفجأة فهد دخل

فهد:اوبا المزة الحلوة دى مراتى

ندى بتعب:بتجرى على الحمام

فهد مسكها من ايدها وحط ايده على وسطها وقربها منه

فهد:يعنى انتى زعلانه ليه بقى

ندى بتوتر:فهد ابعده

فهد بتوهان وقرب من شفايفها وقبلها قبلة شوق وحب وغضب طالت لدقائق و سحبها لسريير

ندى بتوتر وانفاسها سريعه:فهد مينفعش

فهد باستغراب:ندى ايه اللي مينفعش ؟

ندى بكسوف ودموع:علشان الحمل انا لسه فى الشهر الأول مينفعش خالص والدكتوراه قتلنى

كدا عرفه انك مش عوزه بس انا عوزاه عمري ما هقتل روح علشان ابسط حد ابداء حتى لو
كان روى

فهد بحب قرب منها و غطاها كويس بالبورنص

فهد: مين قالك انى مش عاوز الطفل يا روى

ندى باستغراب: انت اللى قتلنى كدا نسيت

فهد بحب: لاء انا عوزك انتى وابنى

ندى: مش فهمه انت

فهد قاطعها: هقولك وقص لها كل الحكايه

ندى: وليه الدكتور ه تقول كدا هتستفاد ايه لما تموت روح يعنى مش فهمه

فهد: دا اللى لسه هعرفه ودى كل الحكايه وانت كنت بتوجع من جوايا لما كنت بوجعك بس

غصب عنى سمحيني

ندى بخب قربت منه وحطت جنبها على جبينه: حبيبي انا كنت مفكره انك مش بتحبني علشان

كدا مش عاوز الطفل

فهد قرب منها: انا كونت هموت واحضنك ستعتها بس كان لازم اخلى الدكتور ه تحس انى

مضايق ومصداق يا روى

ندى بكسوف: تعرف انك وحشتنى اووى يا فهدى

فهد بخبث: ايوا بس احنا كدا هنعمل حاجه الدكتور هتزعل مننا فيها اووى

ندى بتوتر قامت بسرعه وقفت: تعرف انك قليل الأدب اووى ودخلت على الحمام

.....

ملك ونور قعدين يتكلموا

نور: ندى فين

ملك: فوق

نور: تعالى نطلع ليها

ملك:يلا تعالى واتجه لغرفة ندى

ملك بخبط:ندى ندى

ندى طلعت من الحمام فتحت:تعالو ادخلو

نور :لا تعالى ننزل نعد فى الحنيه شويه الجو حلو

فهد كان فى غرفت الملابس بلبس

فهد:ندى ندى

ندى:طيب هاجى وراكو

نور بخبط:ملك شكلنا جينا فى وقت غلط خالص

ندى ضربت نور وقفلت الباب فى وشهم

ندى من ورا الباب:الله يخربيتك يا فهد اخرجتنى بجد معاهم مش هخلص من لسان ملك
النهارده

ودخلت على فهد لقفته قالع القميص

ندى غمضت عنيتها:اسفه

فهد بضيق:والله انا جوزك يا مدام ندى فهد الجرحى لو مش وخده بالك حامل فى ابنى

ندى فتحت

ندى بتوتر:انا انا نزله لملك ونور

فهد محبش يكسفها :تمام يا روحى هلى بالك من نفسك وانتى نزله على السلم اوكى

ندى بخب:بحبك اووى

فهد بخبط:ندى انتى عوزه ايه النهارده ها انزلى بدل ما اتهور تمام عليكى بجد وشوفى من
هيشيلك منى ايدى بقى

ندى نزلت جرى

فهد :برحه يا هانم وانتى بتمشى

فهد الفون رن

فهد بصدمه ...؟

رواية احببت طفلة الفصل الثامن عشر 18

فهد بصرامه:مين

رحمه:فهد الحقنى بسرعه

فهد بخوف:رحمه انتى فين ومالك

رحمه:انا فى الشارع اللى ورا الفيلا الحقنى فى ناس بنتهجم عليا

فهد لبس وطلع يجرى وندى ونور مانو فى الحديقه ومشفوش فهد وهو بيجرى

فهد ركب العربيه وراح ورا الفيلا دخل مخزن هناك لقى رحمه بلبس فاحش

فهد باستغراب:رحمه فين اللى بيتهجمو عليكى

رحمه بخبث قربت من فهد:ايه يا فهدى انت زعلان ليه تعالى وانا هبسطك

فهد بعصبيه مسك ذراعها ولفه ورا ظهرها:انتى اتهبلتى ايه اللى انتى بتعمليه دا انا بحب
مراتى يا متخلفه وقام برميها على الأرض وخرج برا وهو متعصب وركب عربيته وراح على
الشركه

رحمه:ماشى يا فهد انا مش هخايك تتبسط ببنك ولا مراتك

.....

بعد مرور وقت بضحك مع ملك ونور وندى

نور:معدتش قدره عوزه انام يلا تصبحو على خير بينات

ندى:والله ولا انا يلا استنى نطلع سوا

نور:ملك يلا

ملك بتوتر:لاء انا هستنى لما عمر يجى

ندى بخبث:ليه يا لوكه

نور فهمة: خلاص تعالى يا ندى احنا نطلع وطلعو وملك فضات تستنى عمر

عند فهد

فعد بعصبيه: بقى بنت الكلب عوزانى اخون مراتى لا وايه حطه كاميرا فى نص الأوضه
مراد: بس انت عرفت منين ان هى ورا قصة خطر الحمل

فهد: اسمع

فلاش

فهد: لاء انا لازم اتكلم مع الدكتوراه تانى اكيد فى حاجه غلط وركب العربيه وراح المشفى دخل
وسمع صوت رحمه

رحمه: يعنى صدقو وينزلو الطفل

الدكتوراه: ايوا كل حاجه اتفقنا عليه قلتها وهما صدقو وشوفت معمله فهد بيه للبت اللى اللى
اسمها ندى دى

فهد بعصبيه: بقى بتلعبى معايا يا بنت الكلب تمام اوى

بااالك

عمر: طب كويس هنعمل ايه الخطه الجايه

فهد: اسمع .....

فى فيلا الجرحى

ندى بملل: يعنى ايه اللى اخر فهد لحد دلوقتى اعمل ايه انا دلوقتى وقامت قعدت فى البلكونه
وبعد وقت نامت على الكرسي فى البلكونه

وبعد وقت وصل مراد وفهد وعمر

عمر: ايه دا ملك نامت على الكنبه فى الحديقاه وراح اشتلها وطلع بيها على قوضتها

مش بتحبينى

نور بحب: انا مش بحبك انا بعشقك بس سيبها لله لو ربنا امر انى يكون عندنا بيبى هيكون يا حبيبي

مراد بضحك: يعنى انا مستعجل

نور حضنت مراد وناموا

.....

فى غرفة ملك

ملك بصدمة: عمر انت بتعمل عندى ايه فى الوقت دا

عمر بتوتر: ملك انا لازم اعترفلك بحاجه دلوقتى

ملك: طيب اعترف يلا يا عم

عمر: ملك انا بحبك وعاوز اتجوزك

ملك بفرحه: يعنى انت بتحبنى

عمر: يعنى اخدتى بالك من بحبك ومأخديش بالك من عاوز اتجوزك

ملك بكسوف: موافقه

عمر بصدمة: برحتك انتى حره دا قرارك فى الآخر

ملك بصرامه: بقولك موافقه وانت تقولى القرار قرارك

عمر بفرحه: ايوا موافقه تتجوزينى

ملك: ايوا

عمر حضنها: انا بكرا هروح اطلبك من فهد

ملك بكسوف: ماشى بس يلا امشى احسن ما وحده من البنات تزلنى

عمر بحب: سلام يا روحى

ملك فضلت تضحك وتتنظط: بيحبنى زى ما بحبو ونامت بفرحه لأول يوم فى حياتها

.....

فى الصباح فى فيلا الجرحى

كان يجلس الجميع على مائدة السفره بفرحه

شريف:الواحد يدفع عمره علشان يعد بين احفاده ومرتتات احفاده المهم يلا كلو

فهد :ربنا يخليك لينا يا حج

وبدؤ يكلو

عمر :فهد انا طالب ايد ملك

ندى ونور بفرحه:ووووووواووو

فهد بخبث:انا ....سبنى فترة افكر يا عمر

ندى بتضربه فى بطنه

فهد بوجع:ااااه

ندى:وافق يا فهد والله هقتلك

فهد بجمود:والله الموضوع ايجه صدمه ليا بكرا هرد عليك

ندى قامت :وربنا يا فهد لو موفقتش هنتام على الكنبه النهارده

فهد والكل ضحك على هرمونات الحمل تبع ندى

فهد قام وحضن ملك و عمر :انا بالنسبه لى انا موافق مش هلاقى حد يحافظ على اختى غيرك يا

حضرت الطابط وجدى معاك

شريف:الفرح كمان شهر

عمر حضن ملك بفرحه

فهد:اسمع يا يلا المحك فى الدور بتاع ملك لو بالغلط هيكون اخر يوم فى عمرك تمام يا معلم

عمر بضيق:تمام لىك يوم

وندى ونور حضنو ملك بفرحه

وفجأة دخلت رحمه

فهد بضيق: رحمه

مراد غمز لفهد علشان مينساش الخطه

فهد: رحمه اتفضلى

رحمه بخبث: مش تفرحونى معاكو ولا ايه

ندى بضيق: احنا والله يا رحمه هانم بنفرح بفرح عمر و ملك

رحمه راحت حضنت ملك

رحمه لغيط: الف مبروك يا ملك والله فرحت ليكى

ملك حبت تغيطها: والله انا وعمر اخدنا خطوا تانيه فى حياتنا عقبالك يا رحمه

ندى: خلاص بقى راحت عليها

ضحك الجميع على كلام ندى

فهد: ايه يا مراد مش نوين نروح الشركه ولا ايه الحكايه

ندى بسرعه: لاء اليوم لينا كله ملناش دعوه

عمر: تسلمى على الجملة دى يا ند

بصه من فهد خليته يقول يا مرات فهد

مراد: فهد امرنا لله خلينا النهارده

ندى: ايوا المفروض يكون عندكم اجازة يوم فى الأسبوع

مراد: تمام نور تعالى اقولك كلمه

الكل ضحك

ندى بطيبه وهمس: فهد هو كل ما يشوفنا قعدين ياخذ نور ويقول عوزك فى كلمة كلمة ايه يا

فهد دى انا عوزه اعرف فى ايه

فهد بخبث: تعالى يا حبيبتى وانا اقولك كلمة ايه دى وشد ندى وطلعو القوضه

ملك هتموت من الكسوف لأن عمر قاعد ومسك ايدها

عمر: يعنى احنا لسه فى الأول وهتموتى من الكسوف

ملك شدت ايدها: عمر احترم نفسك احسن اقول لفهد

عمر: ف فهد لالا انا عملت حاجه اسكتى يا لوكه احسن لو فهد عرف ان احنا لوحدنا بي هياجل

الفرح 5 سنين وربنا

.....

فى غرفة فهد وندى

ندى: فهد احنا جين القوضه ليه

فهد بخبث: الله مش انتى عوزه تعرفى الكلمه وبيفك زراير القميص

ندى بتوتر: انت بتعمل ايه فى ايه بتفك القميص ليه

فهد: حبيبي الكلمه عباره عن وبيقرب منها ولسه ويبوسها الباب خبط

فهد بغیظ: والله لو كانت ملك لفرمها وراح فتح الباب

فهد: مين

عمر: حبيبي وبص لفهد لقاءه مضايق وعلامات الغضب عليه

عمر بخوف: ايه جيت فى وقت غلط ولا ايه

فهد نزل عريان الصدر وطلع يجرى وراه عمر فى الفيلا وندى وراه بتيشرت

ندى: فهد خلاص سيبه

عمر وهو بيجرى: خلاص بقى يا معلم اسمع كلام المدام وقدر انها حامل

ندى: فهد البس التيشرت حتى

فهد وقف واخذ التيشرت ولبسه: والله لو لمحتك فى الجناح بتاعى تانى لأجل الفرحة كمان

4 سنين ولا حاجه

عمر بتوتر: 4 سنين لالا يا معلم انا لو لمحتنى فى الممر بس وطلع جرى على قوضه

ندى بصدمة:فهد فى نزيف والدم على رجلين ندى وعلى الأرض
فهد بخوف:....

رواية احببت طفلة الفصل العشرون 20

بقلم:ندى على

فهد بص لندى لقى الدم مغرق الأرض

ندى بدموع:فهد ابننا هيموت واغى عليها

فهد شلها وراخ ركبا العربية وجرى على المستشفى

فهد بعياط:ندى متسبنيش او عى عملها وتسببى لوحيدى انا مقدرش اعيش لحظه وحده من
غيرك ووصلو المشفى

فهد بصوت جحيم:دكتوررررره يا متخلفين يالى هنا

الدكتوره بخوف:اتفضل يا فهد بيه حطها هنا

فهد:مراتى حامل عرفه لو جراه حاجه منطلعيش احسن ودخلت الدكتوره وفهد فضل رايح
جى فى المشفى وبعد وقت خرجت الدكتورة

فهد بعصبيه:ندى عمله ايه يا دكتوره دلوقتى

الدكتوره:الحمد الله قدرنا ننقذها هى والطفل بي دا مش معناه انها بقت كويسه لازم الراحة
التامه

فهد:ايه سبب النزيف دا اصلاً يا دكتورة

الدكتوره:بسبب انها عملت مجهود وخصتاً انها لسه فى الشهور الأولى

الدكتوره بخوف وترتر:بصراحه لازم تبعد عن حضرتك و متقربش منها لحد الشهر التالت

فهد بغیظ:تمام يا دكتوره ودخل لندى

ندى بتعب:فهد ابننا كويس

فهد بحب قبل جبينها:كويس يا روح فهد بس مش لازم تعملى اى مجهود حتى لو بسيط

ندى :تمام بس انا عوزه امشى

فهد:تمام هروح اخلص اجرات المستشفى ونمشى على طول والبسى حاجه وسعه ودا قلت تمام

.....

مراد ونور نزلو

مراد:فهد فهد يابنى

نور كانت بدور على نور

نور راحت الاوضه لقت دم فى الأرض نور صوتت

مراد :نور فى ايه بتصوتى ليه

نور بخوف:دم دم يا مراد

ملك :مراد رن على فهد شوف ندى فى ايه

مراد رن على فهد

مراد:الو فهد ايه الدم اللى فى الوضه بتعتك

فهد حكى ليه اللى حصل

مراد:يعنى اجى

فهد:لاء ساعه وهنكون فى البيت

مراد:تمام

فهد:مراد خلى الداده تعمل اكل صحى لندى لأنها تعبانه

مراد بضحك:حاضر يا معلم

وقفل الفون

رحمه :الله فى ايه ايه الصوت العالى دا الواحد ميعرفش ينام

نور بغیظ:نامت عليكى حيطه يا بعيده

رحمه: انتى وحده قللت الأدب ومش متربيه

نور: انت مش متربيه وراحت مسكت شعرها

مراد بز عيق: خلاص بقى رحمه انتى ايه اللى مخرجك من اوضتاك

رحمه بخوف من صوت مراد: انا انا

مراد: رحمه على اوضتاك ومش عاوز اسمع صوتك فهمه

رحمه راحت على اوضتها

نور: مالك تعالى نعمل اكل لندى

ملك: حاضر يلا تعالى

.....

عند ندى وفهد

فهد دخل لندى

ندى: فهد يلا عوزه اروح

فهد: يلا يا حبيبي وخرجو من المشفى

وبعد وقت وصلو الفيلا

ندى نزلت: فهد انت شامم

فهد باستغراب: نعم شامم شامم ايه

ندى بطفوله: شامم ريحه فروله

فهد: ايه فروله هي الفروله ليها ريحه

ندى: اه ليها وانا عوزه فرواله

فهد بخبث وهو بيقرب ليها: انا معايا فرواله يا روحى

ندى: بجد فين

فهد:انتى

ندى :فهد احنا فى الحديقه

فهد:حاضر جو فى فوراله

ندى دخلت جرى

فهد بعصبيه:ندى متجريش

ندى بحوف من صوته:حا حاضر ودخلت المطبخ

نور :ايه يا حببتي انتى عامله ايه

ندى فتحت التلاجه :ايوا انا حلو

ملك :انتى بدورى على ايه

ندى :فرواله

سميحه:اهى يابنتى

ندى اخدت الفرواله وطلعت اوضتها

.....

غرفة فهد وندى

ندى :انا هحطها تحت السرير علشان فهد ميكش منها ويخلصها

فهد من وراها:انا اخد فرواله لالا مستحيل انا هخدك انتى

ندى بطفوله:لاء انا هروح اخد شور واطلع اخد الفروله و طلع اعد فى البلكونه تمام

فهد بخبث:اجى اسعدك

ندى بتوتر:لاء انا بعرف

فهد:طيب برحتك

ندى دخلت وطلعت صوتت

فهد بخوف:ندی فی ایه بتصوتی لیه

ندی بخوف:فی صرصار

فهد بضحك:انتی بتخافی من الصرصار

ندی هزت رسها بمعنی اه

فهد بخبث:امال لو قلتلك ان فی فران هتعملی ایه بقی

ندی حضنت فهد واتشعلقت فی رقبته

فهد بتوهان:اعمل ایه فی ام الحمل دا

ندی :انت بتكلم نفسك یافهدی

فهد بصلها وبسها بوسه رقیقه من شفایها

ندی بكسوف:فهدی

فهد:عیونه

ندی:نزلی

فهد :حاضر یلا ننزل عمك مفاجاه

ندی :بجد ایه

فهد :لما تنزل یلا

ونزلو تحت

ندی بصدمه :....